

Uradni list

Evropske unije

C 80

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

27. marec 2010

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
----------------------	---------	-------

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

Sodišče

2010/C 80/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 63, 13.3.2010	1
2010/C 80/02	Prisega novega člana Sodišča	1

V Mnenja

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 80/03	Zadeva C-373/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Hoesch Metals and Alloys GmbH proti Hauptzollamt Aachen (Carinski zakonik Skupnosti — Člen 24 — Nepreferencialno poreklo blaga — Predelava ali obdelava, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga — Silicijevi bloki s poreklom iz Kitajske — Ločevanje, drobljenje in čiščenje blokov ter presejanje, razvrščanje po velikosti in pakiranje kristalov v Indiji — Damping — Veljavnost Uredbe (ES) št. 398/2004)	2
--------------	--	---

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 80/04	Zadeva C-405/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Ingeniørforeningen i Danmark, v imenu Bertrama Holsta, proti Dansk Arbejdsgiverforening, v imenu Babcock & Wilcox Vølund ApS, (Socialna politika — Obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi — Direktiva 2002/14/ES — Prenos direktive z zakonom in kolektivno pogodbo — Učinek kolektivne pogodbe za delavca, ki ni član sindikalne organizacije, ki je podpisnica te pogodbe — Člen 7 — Varstvo predstavnikov delavcev — Zahteva po posebnem pravnem varstvu pred odpovedjo — Neobstoj)	2
2010/C 80/05	Zadeva C-523/08: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 11. februarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/71/ES — Posebni postopek za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja — Neprenos v predpisanem roku)	3
2010/C 80/06	Zadeva C-541/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Fokus Invest AG proti Finanzierungsberatung-Immobilien-treuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb — Člen 25 Priloge I k Sporazumu — Člena 63 PDEU in 64(1) PDEU — Prosti pretok kapitala — Družba, ustanovljena po pravu države članice, katere delna lastnica je družba, ustanovljena po švicarskem pravu — Primer, ko ta družba v tej državi članici pridobi nepremičnino)	4
2010/C 80/07	Zadeva C-14/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Hava Genc proti Land Berlin (Sporazum o pridružitvi EGS-Turčija — Sklep Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Člen 6(1) — Pojem ‚delavec‘ — Opravljanje manjše zaposlitve — Pogoji za izgubo pridobljenih pravic)	4
2010/C 80/08	Zadeva C-18/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Uredba (EGS) št. 4055/86 — Člen 1 — Pomorski prevoz — Pristanišča v splošnem interesu — Pristaniške pristojbine — Znižanja in oprostitev)	5
2010/C 80/09	Zadeva C-88/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Graphie Procédé proti Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Obdavčenje — Šesta direktiva o DDV — Reprografija — Pojma „dobava blaga“ in „opravljanje storitev“ — Merila razlikovanja)	5
2010/C 80/10	Zadeva C-185/09: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/24/ES — Elektronske komunikacije — Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	6
2010/C 80/11	Zadeva C-186/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2004/113/ES — Enakost moških in žensk — Dostop do blaga in storitev ter oskrba z njimi — Neprenos v predpisanem roku glede Gibraltarja)	6

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 80/12	Zadeva C-259/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti — Neprenos ali nesporočilo nacionalnih ukrepov za prenos)	7
2010/C 80/13	Zadeva C-498/09 P: Pritožba, ki jo je 3. decembra 2009 vložila Thomson Sales Europe zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 29. septembra 2009 v združenih zadevah T-225/07 in T-364/07, Thomson Sales Europe proti Komisiji	7
2010/C 80/14	Zadeva C-519/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeitsgericht Wuppertal (Nemčija) 14. decembra 2009 – Dieter May proti AOK Rheinland/Hamburg – Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Zadeva C-543/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 22. decembra 2009 – Deutsche Telekom AG proti Zvezni republiki Nemčiji	8
2010/C 80/16	Zadeva C-546/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen Sad (Vrhovno upravno sodišče) (Bolgarija) 23. decembra 2009 – Aurubis Bulgaria proti Načelnik na mitnica-Sofija (načelnik carinske uprave v Sofiji)	9
2010/C 80/17	Zadeva C-548/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Bank Melli Iran 23. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 14. oktobra 2009 v zadevi T-390/08, Bank Melli Iran proti Svetu	10
2010/C 80/18	Zadeva C-549/09: Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Evropska komisija proti Francoski republiki	11
2010/C 80/19	Zadeva C-552/09 P: Pritožba, ki jo je 24. decembra 2009 vložila družba Ferrero SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat), razglašeno 14. oktobra 2009 v zadevi T-140/08, Ferrero SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck	11
2010/C 80/20	Zadeva C-554/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Stuttgart (Nemčija) 31. decembra 2009 – Andreas Michael Seeger proti Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart ...	12
2010/C 80/21	Zadeva C-6/10: Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	12
2010/C 80/22	Zadeva C-8/10: Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	13
2010/C 80/23	Zadeva C-11/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti Marishipping and Transport BV	13
2010/C 80/24	Zadeva C-12/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 8. januarja 2010 – LECSO Elektromobile GmbH proti Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 80/25	Zadeva C-13/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgija) 11. januarja 2010 – Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV proti državi Belgiji ...	14
2010/C 80/26	Zadeva C-18/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Berlin (Nemčija) 12. januarja 2010 – Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. proti BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	14
2010/C 80/27	Zadeva C-19/10: Tožba, vložena 12. januarja 2010 – Evropska Komisija proti Italijanski republiki ...	15
2010/C 80/28	Zadeva C-22/10 P: Pritožba, ki jo je vložila REWE-Zentral AG 14. januarja 2010 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 11. novembra 2009 v zadevi T-150/08, REWE-Zentral AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), intervenientka: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH	15
2010/C 80/29	Zadeva C-28/10 P: Pritožba, ki jo je vložil Mehmet Salih Bayramoglu 21. decembra 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 24. septembra 2009 v zadevi Mehmet Salih Bayramoglu proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije, T-110/09	16
2010/C 80/30	Zadeva C-29/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel (Luksemburg) 18. januarja 2010 – Heiko Koelzsch proti državi Veliko vojvodstvo Luksemburg	16
2010/C 80/31	Zadeva C-35/10: Tožba, vložena 21. januarja 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki ...	17
2010/C 80/32	Zadeva C-36/10: Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	17
2010/C 80/33	Zadeva C-38/10: Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki	18
2010/C 80/34	Zadeva C-41/10: Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	19
2010/C 80/35	Zadeva C-46/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 28. januarja 2010 – Viking Gas A/S proti BP Gas A/S	20
2010/C 80/36	Zadeva C-47/10 P: Pritožba, ki jo je 28. januarja 2010 vložila Republika Avstrija (elektronska pošta z dne 27. januarja 2010) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 18. novembra 2009 v zadevi T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti	21
2010/C 80/37	Zadeva C-49/10: Tožba, vložena 29. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji ...	22

2010/C 80/38	Zadeva C-73/10 P: Pritožba, ki jo je 9. februarja 2010 vložila Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG zoper sklep Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašen 30. novembra 2009 v zadevi Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG proti Evropski komisiji, T-2/09	22
--------------	--	----

Splošno sodišče

2010/C 80/39	Zadeva T-340/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji („Arbitražna klavzula — Program ‚e-Vsebine‘ — Pogodba o projektu za zagotovitev najvišje učinkovitosti v programu in najširšega možnega sodelovanja ciljnih skupin — Neizvršitev pogodbe — Prekinitev pogodbe“)	23
2010/C 80/40	Zadeva T-344/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2010 – O2 (Germany) proti UUNT (Homezone) („Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Homezone — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Opisni značaj — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	23
2010/C 80/41	Zadeva T-472/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. februarja 2010 – Enercon proti UUNT – Hasbro (ENERCON) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ENERCON — Prejšnja besedna znamka Skupnosti TRANSFORMERS ENERGON — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	24
2010/C 80/42	Zadeva T-289/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. februarja 2010 – Deutsche BKK proti UUNT (Deutsche BKK) („Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Deutsche BKK — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisni značaj in neobstoj razlikovalnega učinka — Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z rabo — Člen 7(1)(b) in (c) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (c) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Člena 73 in 74(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člena 75 in 76(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009“)	24
2010/C 80/43	Zadeva T-113/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2010 – PromoCell bioscience alive proti UUNT (SupplementPack) („Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti SupplementPack — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009“)	25
2010/C 80/44	Zadeva T-385/05 TO R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. februarja 2010 – Portugalska proti Transnautici in Komisiji („Začasna odredba — Carinska unija — Ugovor tretjega — Sodba sodišča prve stopnje — Predlog za odložitev izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost“)	25

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 80/45	Zadeva T-514/09 R: Sklep sodnika za izdajo začasnih odredb z dne 5. februarja 2010 – De Post proti Komisiji („Začasna odredba — Javna naročila — Skupnostni postopek javnega razpisa — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti“) 25	25
2010/C 80/46	Zadeva T-508/09: Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Cañas proti Komisiji 26	26
2010/C 80/47	Zadeva T-509/09: Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Portugalska proti Komisiji 26	26
2010/C 80/48	Zadeva T-511/09: Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Niki Luftfahrt proti Komisiji 27	27
2010/C 80/49	Zadeva T-512/09: Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Rusal Armenal proti Svetu 28	28
2010/C 80/50	Zadeva T-518/09: Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Ecoceane proti EMSA 29	29
2010/C 80/51	Zadeva T-520/09: Tožba, vložena 24. decembra 2009 – TF1 in drugi proti Komisiji 30	30
2010/C 80/52	Zadeva T-525/09: Tožba, vložena 28. decembra 2009 – MIP Metro proti UUNT – Metronia (METRONIA) 31	31
2010/C 80/53	Zadeva T-526/09: Tožba, vložena 28. decembra 2009 – PAKI Logistics proti UUNT (PAKI) 31	31
2010/C 80/54	Zadeva T-529/09: Tožba, vložena 31. decembra 2009 – In 't Veld proti Svetu 32	32
2010/C 80/55	Zadeva T-5/10: Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Komisija proti Earthscan 33	33
2010/C 80/56	Zadeva T-7/10: Tožba, vložena 7. januarja 2010 – Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon „Ygeia“ proti UUNT 33	33
2010/C 80/57	Zadeva T-9/10: Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji 34	34
2010/C 80/58	Zadeva T-13/10: Tožba, vložena 20. januarja 2010 – Goutier proti UUNT – Rauch (ARANTAX) 35	35
2010/C 80/59	Zadeva T-14/10: Tožba, vložena 18. januarja 2010 – CheckMobile proti UUNT (carcheck) 35	35
2010/C 80/60	Zadeva T-17/10: Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Steinberg proti Komisiji 36	36
2010/C 80/61	Zadeva T-23/10: Tožba, vložena 27. januarja 2010 – Arkema France proti Komisiji 37	37

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2010/C 80/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 63, 13.3.2010

Prejšnje objave

UL C 51, 27.2.2010

UL C 37, 13.2.2010

UL C 24, 30.1.2010

UL C 11, 16.1.2010

UL C 312, 19.12.2009

UL C 297, 5.12.2009

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Prisega novega člana Sodišča***(2010/C 80/02)*

P. Cruz Villalón, ki je bil s sklepom predstavnikov vlad držav članic z dne 30. novembra 2009 ⁽¹⁾ imenovan za generalnega pravobranilca Sodišča Evropskih skupnosti za obdobje od 30. novembra 2009 do 6. oktobra 2015, je 14. decembra 2009 slovesno prisegel pred Sodiščem.

⁽¹⁾ UL L 14, 20.1.2010, str. 12.

V

(Mnenja)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Hoesch Metals and Alloys GmbH proti Hauptzollamt Aachen

(Zadeva C-373/08) ⁽¹⁾

(Carinski zakonik Skupnosti — Člen 24 — Nepreferencialno poreklo blaga — Predelava ali obdelava, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga — Silicijevi bloki s poreklom iz Kitajske — Ločevanje, drobljenje in čiščenje blokov ter presejanje, razvrščanje po velikosti in pakiranje kristalov v Indiji — Damping — Veljavnost Uredbe (ES) št. 398/2004)

(2010/C 80/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Aachen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Düsseldorf – Razlaga člena 24 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) – Veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 398/2004 z dne 2. marca 2004 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 66, str. 15) – Pojem „bistvena predelava ali obdelava“, ki utemeljuje poreklo blaga – Čiščenje in drobljenje silicijevih blokov s poreklom iz Kitajske ter presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih zrn, ki so tako nastala.

Izrek

1. Ločevanje, drobljenje in čiščenje silicijevih blokov ter nadaljnje presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih kristalov, ki so nastali z drobljenjem, kot so bili opravljeni v zadevi, ki se obravnava v glavni stvari, ne štejejo za predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga v smislu člena 24 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti.
2. Ob preučitvi drugega vprašanja, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, se ni pokazal noben dejavnik, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 398/2004 z dne 2. marca 2004 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

⁽¹⁾ UL C 272, 25.10.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Ingeniørforeningen i Danmark, v imenu Bertrama Holsta, proti Dansk Arbejdsgiverforening, v imenu Babcock & Wilcox Vølund ApS,

(Zadeva C-405/08) ⁽¹⁾

(Socialna politika — Obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi — Direktiva 2002/14/ES — Prenos direktive z zakonom in kolektivno pogodbo — Učinek kolektivne pogodbe za delavca, ki ni član sindikalne organizacije, ki je podpisnica te pogodbe — Člen 7 — Varstvo predstavnikov delavcev — Zahteva po posebnem pravnem varstvu pred odpovedjo — Neobstoj)

(2010/C 80/04)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ingeniørforeningen i Danmark, v imenu Bertrama Holsta

Tožena stranka: Dansk Arbejdsgiverforening, v imenu Babcock & Wilcox Vølund ApS

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Vestre Landsret – Razlaga člena 7 Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (UL L 80, str. 29) – Izvedba direktive s kolektivno pogodbo – Učinki kolektivne pogodbe za delavca, ki ni član sindikata, ki je sklenil ta sporazum – Izvedbena zakonodaja, ki v zvezi s skupinami delavcev, ki niso zajeti s kolektivno pogodbo, ne določa višje ravni varstva pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, kot je določena sedaj.

Izrek

1. Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje prenosu te direktive s pogodbo, ki povzroči, da zadevna kolektivna pogodba velja za določeno kategorijo delavcev, čeprav ti niso člani sindikalne organizacije, ki je podpisnica te pogodbe, in ta organizacija področja njihove dejavnosti tudi ne zastopa, če kolektivna pogodba delavcem, za katere velja, zagotavlja učinkovito varstvo pravic iz te direktive.
2. Člen 7 Direktive 2002/14 je treba razlagati tako, da ne zahteva posebnega pravnega varstva pred odpovedjo za predstavnike delavcev. Vendar pa mora vsak ukrep, ki je bil sprejet zaradi prenosa te direktive, bodisi da je to zakon bodisi kolektivna pogodba, spoštovati minimalni obseg varstva, ki ga zagotavlja člen 7.

(¹) UL C 301, 22.11.2008.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 11. februarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-523/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/71/ES — Posebni postopek za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja — Neprenos v predpisanem roku)

(2010/C 80/05)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Condou-Durande in M.-A. Rabanal Suárez, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: B. Plaza Cruz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L 289, str. 15), v predpisanem roku.

Izrek

1. Kraljevina Španija, s tem da ni v razumnem roku sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Kraljevini Španiji nase naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Fokus Invest AG proti Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Zadeva C-541/08) ⁽¹⁾

(Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb — Člen 25 Priloge I k Sporazumu — Člena 63 PDEU in 64(1) PDEU — Prosti pretok kapitala — Družba, ustanovljena po pravu države članice, katere delna lastnica je družba, ustanovljena po švicarskem pravu — Primer, ko ta družba v tej državi članici pridobi nepremičnino)

(2010/C 80/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fokus Invest AG

Tožena stranka: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof (Austrija) – Razlaga člena 57(1) Pogodbe ES in člena 25 Priloge I k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb, ki je bil podpisan v Luxembourgju 21. junija 1999 (UL L 114, str. 6) – Veljavnost načela enakega obravnavanja za pravne osebe – Nacionalna zakonodaja, ki tujcem dovoljuje pridobitev nepremičnine na podlagi predhodne odobritve – Pridobitev nepremičnine s strani nacionalne družbe, katere 100 % lastnice so švicarske družbe.

Izrek

1. Člen 25 Priloge I k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb, ki je bil podpisan v Luxembourgju 21. junija 1999, je treba razlagati tako, da enako obravnavanje z domačimi državljani, ki je predpisano za pridobivanje nepremičnin, velja le za fizične osebe.

2. Člen 64(1) PDEU je treba razlagati tako, da določbe dunajskega zakona o pridobitvi nepremičnin s strani tujcev (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz) z dne 3. marca 1998, ki tujim državljanom – kot jih opredeljuje ta zakon – , za pridobitev nepremičnine v deželi Dunaj nalagajo obveznost odobritve te pridobitve ali predložitve potrdila, da so izpolnjeni v tem zakonu določeni pogoji za oprostitev od te obveznosti, pomenijo omejitev prostega pretoka kapitala, ki je dopustna za Švicarsko konfederacijo kot tretjo državo.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. februarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Hava Genc proti Land Berlin

(Zadeva C-14/09) ⁽¹⁾

(Sporazum o pridružitvi EGS-Turčija — Sklep Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Člen 6(1) — Pojem „delavec“ — Opravljanje manjše zaposlitve — Pogoji za izgubo pridobljenih pravic)

(2010/C 80/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hava Genc

Tožena stranka: Land Berlin

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Verwaltungsgericht Berlin (Nemčija) – Razlaga člena 6(1) Sklepa Pridružitvenega sveta EGS-Turčija št. 1/80 – Pravica do prebivanja v državi članici gostiteljici turškega državljana, katerega vstop v to državo članico je bil upravičen iz razloga, ki je sedaj že odpadel, in ima le minimalno zaposlitev z delovnim časom 5,5 ur na teden – Minimalne zahteve za delovno razmerje, da se lahko obravnava kot „zakonita zaposlitev“ v smislu Sklepa št. 1/80

Izrek

1. Oseba, ki je v položaju, v kakršnem je tožeča stranka v glavni stvari, je delavec v smislu člena 6(1) Sklepa št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve EGS-Turčija, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ki je bil ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, kadar je dejavnost, ki jo opravlja, dejanska in resnična dejavnost. Predložitveno sodišče mora preveriti dejstva, potrebna za presojo, ali gre v zadevi, v kateri odloča, za tak primer.
2. Turški delavec v smislu člena 6(1) Sklepa št. 1/80 se lahko sklicuje na prosto gibanje oseb na podlagi Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, tudi kadar namen vstopa v državo članico gostiteljico ne obstaja več. Kadar delavec izpolnjuje pogoje iz člena 6(1), za njegovo pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici ne smejo biti določeni dodatni pogoji v zvezi z obstojem interesov, ki upravičujejo prebivanje, ali naravo zaposlitve.

(¹) UL C 102, 1.5.2009.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 4. februarja 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Španiji**

(Zadeva C-18/09) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Uredba (EGS) št. 4055/86 — Člen 1 — Pomorski prevoz — Pristanišča v splošnem interesu — Pristaniške pristojbine — Znižanja in oprostitve)

(2010/C 80/08)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Simonsson in L. Lozano Palacios, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: B. Plaza Cruz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela

svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami (UL L 378, str. 1) – Pristanišča v splošnem interesu – Znižanja in oprostitve od plačila pristaniških pristojbin

Izrek

1. Kraljevina Španija, s tem da je v veljavi ohranila člena 24(5) in 27(1), (2) in (4) zakona 48/2003 z dne 26. novembra 2003 o gospodarskem režimu in opravljanju pristaniških storitev v splošnem interesu, ki uvajata sistem znižanj in oprostitvev pristaniških pristojbin, ni izpolnila obveznosti iz člena 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 69, 21.3.2009.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 11. februarja 2010
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État –
Francija) – Graphic Procédé proti Ministère du budget, des
comptes publics et de la fonction publique**

(Zadeva C-88/09) (¹)

*(Obdavčenje — Šesta direktiva o DDV — Reprografija —
Pojma „dobava blaga“ in „opravljanje storitev“ — Merila
razlikovanja)*

(2010/C 80/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Graphic Procédé

Tožena stranka: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État – Razlaga členov 2(1), 5(1) in 6(1) Šeste direktive sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1) – Reprografija – Merila, ki jih je treba uporabiti za razlikovanje med dobavo blaga in opravljanjem storitev v smislu Šeste direktive

Izrek

Člen 5(1) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da reprografija ustreza značilnostim dobave blaga, če je omejena na preprosto razmnoževanje dokumentov na nosilcih, pri čemer se pravica razpolaganja z njimi prenese z reprografa na stranko, ki je naročila kopije izvornika. Vendar pa je tako dejavnost treba opredeliti za „opravljanje storitev“ v smislu člena 6(1) Šeste direktive, kadar jo spremlja tudi opravljanje dodatnih storitev, ki so lahko glede na pomembnost, ki jo imajo za naročnika, čas, ki je potreben za njihovo izvedbo, obdelavo, ki jo zahtevajo izvorni dokumenti, in del celotnih stroškov, ki ga predstavljajo te storitve, prevladujoče glede na transakcijo dobave blaga, tako da so za naročnika same sebi namen.

(¹) UL C 113, 16.5.2009.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-185/09) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/24/ES — Elektronske komunikacije — Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2010/C 80/10)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Balta in U. Jonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Falk in A. Engman, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54), v predpisanem roku

Izrek

1. Kraljevina Švedska, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Kraljevini Švedski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-186/09) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2004/113/ES — Enakost moških in žensk — Dostop do blaga in storitev ter oskrba z njimi — Neprenos v predpisanem roku glede Gibraltarja)

(2010/C 80/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. van Beek in P. Van den Wyngaert, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnik: H. Walker, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, str. 37), v predpisanem roku (UL L 373, str. 37)

Izrek

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko s tem, da ni v predpisanem roku sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 4. februarja 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-259/09) (¹)

(Ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti — Neprenos ali nesporočilo nacionalnih ukrepov za prenos)

(2010/C 80/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in P. Van den Wyngaert, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnik: S. Ossowski, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih

dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 102, str. 15), v predvidenem roku

Izrek

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko s tem, da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 220, 12.9.2009.

Pritožba, ki jo je 3. decembra 2009 vložila Thomson Sales Europe zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 29. septembra 2009 v združenih zadevah T-225/07 in T-364/07, Thomson Sales Europe proti Komisiji

(Zadeva C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Thomson Sales Europe (zastopnika: F. Goguel in F. Foucault, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice

— razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 29. septembra 2009,

— razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije REM št. 03/05 z dne 7. maja 2007,

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoji pritožbi v bistvu navaja tri pritožbene razloge.

Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo pravila o pristojnosti, določena v členu 225 ES, ker je vsebinsko odločilo o predlogu za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 20. julija 2007, s katerim ugodnost nezmožnosti naknadne izterjave uvoznih dajatev za barvne televizijske sprejemnike, izdelane na Tajskem, ni bila potrjena, čeprav naj bi predhodno odločilo, da zgoraj navedeni predlog ni dopusten, ker zadevni dopis ni mogel povzročiti pravnih učinkov.

Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo pravico do obrambe in storilo očitno napako pri pravni opredelitvi dejanskega stanja, ker je na eni strani zavrnilo predlog, naj se da strankam na voljo vse dokaze, in na drugi strani odločilo, da je družba Thomson ravnala očitno malomarno, ker bi kot izkušeni gospodarski subjekt morala od Komisije zahtevati podrobne informacije o nadaljnjem prijavljanju barvnih televizijskih sprejemnikov, izdelanih na Tajskem, kot s poreklom s Tajske, potem ko je začela kupovati cevi iz Koreje in Malezije.

Družba Thomson s tretjim pritožbenim razlogom, ki vsebuje dva dela, zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo člen 239 carinskega zakonika ⁽¹⁾ v zvezi z možnostjo popolnega ali delnega povračila plačanih uvoznih ali izvoznih dajatev oziroma odpusta zneska carinskega dolga. Pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje na eni strani napačno uporabilo pravo, ker je zavrnilo njeno tožbo, s tem, da je preizkusilo samo pogoj v zvezi z neobstojem goljufivega ravnanja ali malomarnosti, ne da bi predhodno preverilo pogoj v zvezi z obstojem posebnih okoliščin.

Na drugi strani naj bi Sodišče prve stopnje storilo napako pri pravni opredelitvi dejanskega stanja in torej napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da pogoji za odpust iz člena 239 carinskega zakonika niso bili izpolnjeni. Pritožnica meni, da naj bi namreč izpolnjevala zahteve iz te določbe, ker naj bi bile okoliščine v obravnavani zadevi posebne okoliščine, saj naj bi Komisija spremenila prakso razlaganja upoštevni določb, ne da bi gospodarske subjekte ustrezno obvestila.

Družba Thomson trdi, da ni dvomila o pravilnosti svojih dejavnosti, ker je bila prepričana, da se za vso njeno proizvodnjo uporablja enotna protidampinška dajatev, ki je bila v praksi določena s skupnim dogovorom s Komisijo. Tako torej naj ne bi bilo mogoče šteti, da je ravnala malomarno.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeitsgericht Wuppertal (Nemčija) 14. decembra 2009 – Dieter May proti AOK Rheinland/Hamburg – Die Gesundheitskasse

(Zadeva C-519/09)

(2010/C 80/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Arbeitsgericht Wuppertal

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dieter May

Tožena stranka: AOK Rheinland/Hamburg – Die Gesundheitskasse

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pojem delavec v smislu člena 7(1) in (2) Direktive 2003/88/ES (enak členu 7 Direktive 93/104/ES) ⁽¹⁾ [...] zajema tudi uslužbenca, za katerega velja pravilnik o delu in ki je zaposlen pri pravni osebi javnega prava, katere avtonomni statutarni akti, sprejeti na podlagi zveznega zakonskega pooblastila (člen 351 RVO [Reichsversicherungsordnung, zakonik o socialni varnosti]), se glede pravic uslužbenec, za katere velja pravilnik o delu, do dopusta sklicujejo na predpise za uradnike (v tem primeru: člen 101 Landesbeamtengesetz NW (zakon o deželnih uradnikih za deželo Severno Porenje – Vestfalija) v povezavi s Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen (uredba o dopustu uradnikov in sodnikov v deželi Severno Porenje – Vestfalija))?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL L 299, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 22. decembra 2009 – Deutsche Telekom AG proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-543/09)

(2010/C 80/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Telekom AG

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Intervenienta: GoYellow GmbH, Telix AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 25(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽¹⁾ razlagati tako, da je državam članicam dovoljeno, da podjetjem, ki naročnikom dodeljujejo telefonske številke, naložijo, da dajo na voljo podatke o naročnikih, ki jim to podjetje ni samo dodelilo telefonske številke, za namen zagotavljanja javno razpoložljivih imeniških storitev, če so ti podatki podjetju na razpolago?
2. Če je na zgoraj postavljeno vprašanje treba odgovoriti pritrdilno:

Ali je člen 12 Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ⁽²⁾ treba razlagati tako, da je naložitev zgoraj navedene obveznosti s strani nacionalnega zakonodajalca odvisna od tega, da drugi ponudniki telefonskih storitev oziroma njegovi naročniki soglašajo s pošiljanjem podatkov oziroma da mu nikakor ne nasprotujejo?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 51.

⁽²⁾ UL L 201, str. 37.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen Sad (Vrhovno upravno sodišče) (Bolgarija) 23. decembra 2009 – Aurubis Bulgaria proti Načelnik na mitnica-Sofija (načelnik carinske uprave v Sofiji)

(Zadeva C-546/09)

(2010/C 80/16)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen Sad (Vrhovno upravno sodišče)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aurubis Bulgaria AD

Tožena stranka: Načelnik na mitnica-Sofija (načelnik carinske uprave v Sofiji)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali morajo nacionalna sodišča člen 232(1)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da smejo carinski organi obračunati zamudne obresti od zneska dodatnih carinskih dolgov le za obdobje po knjiženju, po sporočitvi dolžniku in po poteku roka, ki ga določijo carinski organi za plačilo dodatnih dolgov v skladu s členom 222(1)(a) Uredbe?
2. Ali je treba člen 214(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti zaradi pomanjkanja ustreznih določb v Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽²⁾ z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 razlagati tako, da nacionalni organi ne smejo obračunavati obresti za nadomestilo za obdobje med prvotno vložitvijo deklaracije in naknadno vknjižbo?
3. Ali je treba določbe Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti in Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 razlagati tako, da če ne obstajajo nacionalni prepisi, ki v primeru naknadne vknjižbe izrecno predvidevajo dvig carinskih dajatev ali druge nacionalne sankcije v višini zneska, ki bi bil obračunan kot zamudne obresti za obdobje med nastankom carinskega dolga in naknadno vknjižbo, da pravo Skupnosti ne dovoli nacionalnim sodiščem opraviti takega dviga ali izreči take sankcije?

⁽¹⁾ UL L 302, str. 1.

⁽²⁾ UL L 253, str. 1.

Pritožba, ki jo je vložila Bank Melli Iran 23. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 14. oktobra 2009 v zadevi T-390/08, Bank Melli Iran proti Svetu

(Zadeva C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Bank Melli Iran (zastopnik: L. Defalque, odvetnica)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Francoska republika, Evropska komisija

Predlogi pritožnice

- Sodba drugega senata Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2009 v zadevi T-390/08, Bank Melli Iran proti Svetu, ki je bila pritožnici vročena 15. oktobra 2009, naj se razglasi za nično;
- predlogom, ki jih je pritožnica podala pred Sodiščem prve stopnje, naj se ugoti;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica se v utemeljitev svoje pritožbe sklicuje na tri glavne in tri podredne pritožbene razloge.

S prvim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, s tem da obveznosti individualne vročitve iz člena 15(3) Uredbe 423/2007 ⁽¹⁾ ni štelo za postopkovno zahtevo, katere nespoštovanje je razlog za neveljavnost akta. Obvestilo o sklepu o zamrznitvi sredstev pariške podružnice pritožnice s strani Commission bancaire française (francoska bančna komisija), in ne Sveta, namreč ne more zadostiti zahtevi po vročitvi, ki jo določa Uredba, in pomeni kršitev javnega reda Skupnosti.

Z drugim razlogom pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo pri razlagi pravne podlage Uredbe 423/2007. S tem ko se je Sodišče prve stopnje strinjalo s tem, da sta bila Uredba in izpodbijani sklep sprejeta s kvalificirano večino le na podlagi členov 60 ES in 301 ES, naj bi kršilo postopkovne zahteve Pogodbe. Ker se namreč ta uredba in ta sklep nanašata na subjekte, ki sodelujejo z Iranom pri širjenju jedrskega orožja, so s tem neposredno povezani ali pri tem zagotavljajo podporo, ta dokumenta ne spadata na področje uporabe členov 60 ES in 301 ES in bi moral biti podlaga zanju člen 308 ES, ki zahteva soglasje.

Družba Bank Melli s tretjim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo pri razlagi pojmov pravice do obrambe in načela učinkovitega sodnega varstva, s tem da je menilo, da ima dovolj podatkov, da opravi svoj nadzor, ne da bi od Sveta bodisi pred bodisi po vložitvi tožbe prejelo kakršen koli dokaz v zvezi z obrazložitvijo izpodbijanega sklepa.

Podredno pritožnica Sodišču prve stopnje očita, prvič, da je napačno uporabilo pravo in storilo očitno napako pri presoji dejstev, ker naj bi menilo, da ima Svet na podlagi člena 7(2) Uredbe 423/2007 samostojno diskrecijsko pravico, medtem ko naj bi imel pristojnost, ki je vezana na omejevalne ukrepe Varnostnega sveta Združenih narodov.

Pritožnica poudarja, drugič, da je Sodišče prve stopnje storilo očitno napako pri presoji v zvezi z njeno lastninsko pravico, s tem da je odločilo, da so cilji ohranjanja miru in mednarodne varnosti, ki se uresničujejo s sporno ureditvijo, tako pomembni, da upravičujejo omejitev temeljnih pravic, med katere spadata lastninska pravica in pravica do opravljanja gospodarske dejavnosti.

Nazadnje zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje storilo očitno napako pri presoji dejstev, s tem da jo je vključilo na seznam subjektov, ki se jim zamrznejo sredstva, saj pritožnica ni sodelovala pri iranskem jedrskem programu in ni povezana s subjekti, ki bi pri tem sodelovali.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).

Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-549/09)

(2010/C 80/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Gippini Fournier in K. Walkerová, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni izvršila Odločbe Komisije z dne 14. julija 2004 o nekaterih ukrepih pomoči, ki jih je Francija izvedla v korist ribogojcev in ribičev⁽¹⁾, ki ji nalaga, da od upravičencev izterja pomoči, ki so bile v členih 2 in 3 te odločbe razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov, in s tem, da Komisije ni obvestila o ukrepih za izvršitev te odločbe, ni izpolnila obveznosti iz člena 288, četrti odstavek, PDEU in členov 4 in 5 te odločbe;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v svoji tožbi tožeči stranki očita, da še ni sprejela potrebnih ukrepov, da bi od upravičencev „nemudoma“ izterjala pomoči, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov oziroma jih ni sporočila Komisiji.

Francija bi morala namreč Komisijo v roku dveh mesecev od datuma uradnega obvestila o tej odločbi obvestiti o ukrepih, ki jih je sprejela za njeno izvršitev. Vendar pa je, odkar so francoski organi prejeli to odločbo, preteklo več kot pet let, ne da bi bilo izvršeno kakršnokoli vračilo dodeljenih pomoči.

Tožeča stranka poleg tega opozarja, da je na podlagi ustaljene sodne prakse edini razlog, na katerega se lahko sklicuje država članica v primeru tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 108(2) PDEU absolutna nezmožnost izvršitve. Vendar pa se

francoski organi niso nikoli sklicevali na izjemne in nepredvidljive težave, ki bi onemogočile izvršitev odločbe. Sporočili so le, da nameravajo ustrezne ukrepe za izterjavo združiti z izterjavo nekaterih drugih nezdružljivih pomoči.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 14. julija 2004 o nekaterih ukrepih pomoči, ki jih je Francija izvedla v korist ribogojcev in ribičev (UL 2005, L 74, str. 49).

Pritožba, ki jo je 24. decembra 2009 vložila družba Ferrero SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat), razglašeno 14. oktobra 2009 v zadevi T-140/08, Ferrero SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Tirol Milch reg.Gen.mBH Innsbruck

(Zadeva C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Ferrero SpA (zastopniki: F. Jacobacci, C. Gielen in H.M.H. Speyart, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Tirol Milch reg.Gen.mBH Innsbruck

Predlogi pritožnice

Pritožnica predlaga Sodišču, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— ugotovi predlogu družbe Ferrero za razveljavitev izpodbijane odločbe ali, podredno, vrne zadevo Splošnemu sodišču v ponovno odločanje; in

— UUNT naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov družbe Ferrero na prvi in na pritožbeni stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti na podlagi teh razlogov:

- Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti (Sodišče prve stopnje) je kršilo ureditev člena 8 Uredbe št. 40/94 ⁽¹⁾, ko je opravilo samo eno dejansko presojo podobnosti v zvezi s členom 8(1)(b) in (5), čeprav za ta člen obstajata različna preizkusa;
- Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ko je sklenilo, da mu pri ugotovitvi, da pogoji za uporabo člena 8(1)(b) in (5) niso izpolnjeni, ni treba upoštevati ugleda prejšnjih znamk;
- Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo oziroma je izkrivilo predložena dejstva, ker je uporabilo napačna, neutemeljena in neustrezna dokazna pravila pri presoji podobnosti;
- Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni ustrezno upoštevalo dejstva, da prejšnje znamke vključujejo besedne znamke in da je izpodbijana znamka figurativna; in
- Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni ustrezno upoštevalo dejstva, da obstaja družina znamk.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Stuttgart (Nemčija) 31. decembra 2009 – Andreas Michael Seeger proti Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Zadeva C-554/09)

(2010/C 80/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Oberlandesgericht Stuttgart

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andreas Michael Seeger

Tožena stranka: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče pojem „material“ iz člena 13(d), druga alineja, Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 ⁽¹⁾ razlagati tako, da pod ta pojem spada tudi embalažni material, kot so prazne steklenice za pijačo (prazna embalaža), ki jih prevažata trgovec z vinom in pijačami, ki ima trgovino, enkrat na teden dobavlja vino in pijače svojim strankam ter pri tem zbira prazno embalažo, da bi jo dostavil svojemu grosistu?

⁽¹⁾ UL L 102, str. 1.

Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-6/10)

(2010/C 80/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schieter de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ⁽¹⁾, oziroma ker v vsakem primeru teh ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/46/ES se je iztekkel 5. septembra 2008. Tožena stranka na dan vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos te direktive, oziroma v vsakem primeru o njih ni obvestila Komisije.

(¹) UL L 224, str. 1.

Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-8/10)

(2010/C 80/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic, vsekakor pa s tem, da o njih ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo svojih obveznosti iz navedene direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/46/ES se je iztekkel 5. septembra 2008. Vendar pa tožena stranka ob vložitvi te tožbe še ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za prenos Direktive, vsekakor pa o njih ni obvestila Komisije.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Financiën proti Marishipping and Transport BV

(Zadeva C-11/10)

(2010/C 80/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka: Marishipping and Transport BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je oprostitev carine za farmacevtske snovi na podlagi točke 1(1) prvega dela, oddelek II, del C, Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 (¹) z dne 23. julija 1987 v povezavi s seznamom farmacevtskih snovi iz Priloge 3 tretjega dela (priloge), oddelek II, omejena na navedene (kemične) snovi v čisti obliki?
2. Katere omejitve morajo veljati, če so navedenim farmacevtskim snovem lahko dodane druge snovi?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 8. januarja 2010 – LECSON Elektromobile GmbH proti Hauptzollamt Dortmund

(Zadeva C-12/10)

(2010/C 80/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LECSON Elektromobile GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Dortmund

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali spadajo v sklepu podrobno opisani elektromobili v tarifno številko 8713 ali v tarifno številko 8703 kombinirane nomenklature, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ UL L 327, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgija) 11. januarja 2010 – Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV proti državi Belgiji

(Zadeva C-13/10)

(2010/C 80/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Tožena stranka: država Belgija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Skupnosti, zlasti načelo svobode opravljanja storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 49 Pogodbe ES), nasprotuje ureditvi, kot je določena v členih 1 in 1a Koninklijk Besluit št. 20 z dne 20. julija 1970, v skladu s katero se nižja stopnja davka na dodano vrednost uporablja za gradbene storitve le, če je ponudnik storitev v Belgiji registriran kot podjetje v skladu s členoma 400 in 401 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992?
2. Ali pravo Skupnosti, zlasti načelo svobode opravljanja storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 49 Pogodbe ES), nasprotuje ureditvi, kot je določena v členih 400 in 401 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 in Koninklijk Besluit z dne 26. decembra 1998, v skladu s katero postopek registracije kot podjetje v Belgiji neomejeno in enako velja za belgijske ponudnike storitev in tiste s sedežem v drugi državi Evropske unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Berlin (Nemčija) 12. januarja 2010 – Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. proti BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Zadeva C-18/10)

(2010/C 80/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Tožena stranka: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 5(1), drugi in tretji stavek, Flächenerwerbsverordnung, sprejete za izvedbo člena 4(3), točka 1, Ausgleichsleitungsgesetz, krši člen 87 Pogodbe ES v različici, ki je veljala do 11. julija 2009?

da Italijanska republika ni sprejela teh ukrepov in s tem ni izpolnila obveznosti iz Uredbe št. 273/2004 in Uredbe št. 111/2005.

(¹) UL L 47, str. 1.

(²) UL 2005 L 22, str. 1.

Tožba, vložena 12. januarja 2010 – Evropska Komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-19/10)

(2010/C 80/27)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska Komisija (zastopnika: P. Oliver in S. Mortoni, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela nacionalnih ukrepov za izvajanje člena 12 Uredbe (ES) št. 273/2004 (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah, s tem da jih v skladu s členom 16 te uredbe ni priglasila Komisiji in da ni sprejela nacionalnih ukrepov za izvajanje člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 (²) z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami, ni izpolnila obveznosti iz zgoraj navedenih uredb.

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Uredba št. 273/2004 je začela veljati 18. avgusta 2005, Uredba št. 111/2005 pa 15. februarja 2005 in se uporablja od 18. avgusta 2005. Ker Komisiji niso bile priглаšene določbe, ki bi jih Italija morala sprejeti na podlagi člena 12 Uredbe št. 273/2004 in člena 31 Uredbe št. 111/2005, in ker od italijanske republike ni prejela podatkov, na podlagi katerih bi lahko ugotovila, da so bili nujni ukrepi dejansko sprejeti, meni,

Pritožba, ki jo je vložila REWE-Zentral AG 14. januarja 2010 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 11. novembra 2009 v zadevi T-150/08, REWE-Zentral AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), intervenientka: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH

(Zadeva C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: REWE-Zentral AG (zastopnika: M. Kinkeldey in A. Bognár, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Predloga pritožnice

Pritožnica predlaga, naj

1. se izpodbijana sodba Sodišča prve stopnje z dne 11. novembra 2009 razveljavi;
2. se nasprotni stranki v pritožbenem postopku naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Obravnavana pritožba je vložena zoper sodbo Sodišča prve stopnje, s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 15. februarja 2008, s katero je bila zavrnjena zahteva za registracijo besednega znaka CLINA. Sodišče prve stopnje je s sodbo potrdilo odločbo odbora za pritožbe, v skladu s katero obstaja verjetnost zmede s starejšo besedno znamko Skupnosti CLINAIR.

Kot pritožbeni razlog se uveljavlja kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (v nadaljevanju: Uredba št. 40/94).

Sodišče prve stopnje naj bi pri presoji verjetnosti zmede napačno uporabilo pravo, saj naj ne bi celovito presodilo vseh upoštevanih dejavnikov. Pravno napačno naj bi menilo, da med nasprotujočima si znakoma obstaja velika fonetična in vidna podobnost, in na podlagi tega naj bi presodilo, da te podobnosti ni mogoče nevtralizirati s podano pojmovno razliko, kar naj bi prav tako pomenilo napačno uporabo prava. Sodišče prve stopnje naj tudi ne bi v pravno zadostni meri presodilo šibek razlikovalni učinek starejše znamke. S tem naj bi napačno uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 in tako kršilo pravo Skupnosti.

Zlasti naj Sodišče prve stopnje ne bi dovolj upoštevalo dejstva, da obstajajo med znakoma CLINAIR in CLINA, ki ju je treba primerjati, bistvene fonetične in vidne razlike, ki jih je iz pravnih razlogov treba upoštevati, in da ima starejša znamka CLINAIR poseben pomen, ki ga mlajša znamka nima, kar je prav tako treba upoštevati iz pravnih razlogov. Sodišče prve stopnje naj tudi ne bi upoštevalo, da ima element „CLIN“ jasno šibek razlikovalni učinek in da lahko pravno le malo vpliva na skupen vtis znamke CLINAIR. Zato naj pravno le enakost tega elementa ne bi zadostovala za utemeljitev verjetnosti zmede iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, zlasti ker podane fonetične, vidne in pojmovne razlike niso nepomembne.

Pritožba, ki jo je vložil Mehmet Salih Bayramoglu 21. decembra 2009 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 24. septembra 2009 v zadevi Mehmet Salih Bayramoglu proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije, T-110/09

(Zadeva C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Mehmet Salih Bayramoglu (zastopnik: A. Riza QC)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlogi pritožnika

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost Sklepa Sveta 2004/511/ES ⁽¹⁾, ker temelji na protipravni opustitvi ravnanja, s katerim bi se ciprskim Turkom omogočilo sodelovanje na evropskih volitvah, kar pomeni kršitev člena 189 ES v povezavi s členoma 5 in 6 Pogodbe o Evropski uniji.

— razglasi, da šest poslancev Evropskega parlamenta, izvoljenih na podlagi veljavnih določb o volitvah in katerih izvolitev je Republika Ciper priglasila po 6. juniju 2009, ne zastopa ciprskih Turkov, kot to zahteva zakon.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje narobe odločilo, da je bila njegova tožba vložena po izteku roka. V utemeljitev svojih trditev navaja, da sodna praksa, ki jo navaja Sodišče prve stopnje, ne vključuje nesporetnih določb o temeljni pravici sodelovanja celotnega ljudstva na volitvah in se ne nanaša na odločitve, ki pravno temelji na nedelovanju institucije in nesporetnosti določb o volitvah, kot pa zatrjuje odlog pravice do takih volitev.

Pritožnik še navaja, da ni resnična trditev, da pri vložitvi tožbe ni navedel obstoja opravičljive napake ali primera višje sile.

⁽¹⁾ 2004/511/ES:Sklep Sveta z dne 10. junija 2004 o zastopanosti ciprskega ljudstva v Evropskem parlamentu v primeru dogovora o ciprskem vprašanju (UL L 211, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel (Luksemburg) 18. januarja 2010 – Heiko Koelzsch proti državi Veliko vojvodstvo Luksemburg

(Zadeva C-29/10)

(2010/C 80/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Heiko Koelzsch

Tožena stranka: država Veliko vojvodstvo Luksemburg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba kolizijsko pravilo, ki ga določa Rimska konvencija z dne 19. junija 1980 o pravu, ki se uporablja za pogodbene obveznosti, in sicer v členu 6(2)(a), ki določa, da se za pogodbo o zaposlitvi uporablja pravo države, v kateri delavec v izpolnjevanju pogodbe običajno opravlja svoje delo, razlagati tako, da je treba, kadar delavec opravlja delo v več državah, vendar se sistematično vrača v eno izmed njih, to državo šteti za državo, v kateri delavec običajno opravlja svoje delo?

Tožba, vložena 21. januarja 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-35/10)

(2010/C 80/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se da Francoska republika, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES⁽¹⁾ ali jih vsaj ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 25 navedene direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/21/ES se je iztekel 30. aprila 2008. Vendar tožena stranka ob vložitvi te tožbe še ni sprejela potrebnih ukrepov za prenos te direktive, nikakor pa o njih še ni obvestila Komisije.

⁽¹⁾ UL L 102, str. 15.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-36/10)

(2010/C 80/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Sipos in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

— Naj se ugotovi, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela vseh ukrepov za pravičen prenos člena 12(1), drugi pododstavek, Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi⁽¹⁾, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/105/ES z dne 16. decembra 2003⁽²⁾, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— naj se Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tožbi Komisija trdi, da tožena stranka ni pravilno izvedla določb iz člena 12(1), drugi pododstavek, Direktive 96/82/ES v regiji Bruselj-prestolnica. Za preprečevanje večjih nesreč in omejevanje posledic takšnih nesreč ta določba namreč vzpostavlja za države članice obveznost, da zagotovijo, da politika delitve ali rabe zemljišč upošteva dolgoročne potrebe po ohranjanju ustreznih razdalj med ustanovami, ki jih zajema direktiva, in področji, kot so stanovanjska območja, zgradbe in območja, kjer se pogosto zadržujejo ljudje, ali rekreacijske površine iz člena 12 Direktive. Iz analize določb, ki so jih prenesli bruseljski organi, pa je razvidno, da se te določbe nanašajo samo na postopek za izdajo dovoljenj za gradnjo ali razdelitev,

ki nujno sledi fazi izdelave politike dodelitve ali rabe zemljišč. Tako so regionalni ukrepi nepopolni, če ne zajemajo celotnega postopka opredelitve in izvedbe te politike.

v zvezi z zadevnim premoženjem, nerealizirana povečanja vrednosti iz izključno nacionalnih transakcij pa niso vključena v davčno osnovo;

(¹) UL 1997, L 10, str. 13.

(²) Direktiva 2003/105/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003 o spremembi Direktive Sveta 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, (UL L 345, str. 97).

— imetniki deležev družbe, ki prenese sedež in dejansko vodstvo v tujino, morajo plačati davek, katerega osnova je razlika med vrednostjo čistega premoženja družbe (izračunano na dan prenosa in po tržnih cenah) in nakupno ceno ustreznih delnic oziroma deležev družbe;

— Portugalski republikli naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republikli

(Zadeva C-38/10)

(2010/C 80/33)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in G. Braga da Cruz, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 31 Sporazuma EGP s tem, da je sprejela in v veljavi ohranila določbe členov 76.º-A, 76.º-B in 76.º-C portugalskega zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Código do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas, v nadaljevanju: CIRC), v skladu s katerimi ob prenosu sedeža in dejanskega vodstva portugalskega podjetja v drugo državo članico ali ob prenehanju dejavnosti stalne poslovne enote na Portugalskem ali prenosu njenega premoženja s Portugalske v drugo državo članico:

— davčna osnova v obdobju, v katerem se je zgodil ta dogodek, vključuje vsa nerealizirana povečanja vrednosti

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da so lahko navedeni členi CIRC ovira za svobodo ustanavljanja iz člena 49 PDEU.

V skladu z navedeno portugalsko zakonodajo so nerealizirana povečanja vrednosti obdavčena le, če družba prenese sedež in dejansko vodstvo v tujino ali če prenese posamezno premoženje na stalno poslovno enoto v drugi državi članici, podobni prenosi sedeža na portugalskem ozemlju ali premoženja s sedeža družbe na podružnico v isti državi članici pa nimajo nikakršnih neposrednih davčnih posledic.

Komisija ne izpodbija pravic držav članic do obdavčenja v zvezi s povečanju vrednosti, ki nastanejo pri osebi, ki je obdavčena glede univerzalnega dohodka kot davčni zavezanec rezident. Vendar Komisija meni, da bi portugalska zakonodaja morala uporabiti isto pravilo in da bi morali biti dejavniki nastanka davčne obveznosti isti – zlasti vnovčenje aktive ali drug dejavnik, ki povzroči prilagoditev amortizacije – ne glede na to, ali se sedež, dejansko vodstvo ali premoženje prenese v tujino ali pa ostane na portugalskem ozemlju.

Komisija meni, da morajo imeti družbe pravico do prenosa sedeža ali posameznega premoženja v drugo državo članico, ne da bi morale uporabiti preveč zapletene in drage postopke, in da neposredna izterjava davkov na nerealizirana povečanja vrednosti ob prenosu sedeža in dejanskega vodstva portugalske družbe v drugo državo članico ali ob prenehanju dejavnosti stalne poslovne enote na portugalskem ozemlju ali prenos njenega premoženja na Portugalskem v drugo državo članico ni utemeljena, če ne obstaja taka obdavčitev v primerljivih nacionalnih položajih.

Nujnost zagotoviti posebno varstvo pravic nekaterih subjektov, zlasti upnikov, manjšinskih delničarjev in davčnih organov, je treba upoštevati v skladu z načelom sorazmernosti, kot ga razlaga Sodišče.

V tem okviru bi lahko Portugalska republika na primer določila vrednost nerealiziranih povečanj vrednosti, v zvezi s katerimi ohranja svojo davčno pristojnost, vendar to ne bi smelo biti povezano s takojšnjim plačilom davka ali določitvijo drugih pogojev za odlog njegovega plačila.

Legitimni cilj zagotoviti učinkovit davčni nadzor in boriti se proti davčnim utajam se lahko doseže tudi z manj omejevalnimi metodami, pri čemer se lahko uporabi mehanizme iz Direktive Sveta z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve (77/799/EGS) ⁽¹⁾ ali Direktive Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe ⁽²⁾.

Komisija meni, da portugalska zakonodaja presega to, kar je nujno za doseganje zasledovanih ciljev, in sicer zagotovitev učinkovitosti davčnega sistema. Zato meni, da bi morala portugalska zakonodaja določiti isto ureditev ne glede na to, ali se sedež, dejansko vodstvo ali premoženje prenese v tujino ali ostane na portugalskem ozemlju: davek bi moral biti pobran šele po realizaciji povečanja vrednosti premoženja.

⁽¹⁾ UL L 336, str. 15.

⁽²⁾ UL L 150, str. 28.

Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-41/10)

(2010/C 80/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Rozet in N. Yerrell, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija, s tem da ni pravilno in v celoti prenesla direktiv 73/239/EGS ⁽¹⁾ in 92/49/EGS ⁽²⁾, ni izpolnila obveznosti iz členov 6, 8, 15, 16 in 17 Prve direktive 73/239/EGS ter členov 20, 21 in 22 Tretje direktive 92/49/EGS;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo zatrjuje, da dejavnosti belgijskih vzajemnih zavarovalnic na področju dodatnega zdravstvenega zavarovanja, ki ne spada v sistem obveznega socialnega varstva, ni v skladu s Prvo in Tretjo direktivo o premoženjskem zavarovanju. Ker so namreč vzajemne zavarovalnice na trgu dodatnih zdravstvenih zavarovanj v neposredni konkurenci z zavarovalnimi družbami, mora zanje veljati enaka pravna ureditev kot za slednje. Tožeča stranka v zvezi s tem izpodbija trditve tožene stranke, da storitve dodatnega zdravstvenega zavarovanja, ki jih ponujajo vzajemne zavarovalnice, spadajo med izjeme iz člena 2(1)(d) Prve direktive in zatrjuje, da kritje iz naslova dodatnega zavarovanja ne more biti izenačeno z „zavarovanjem v okviru sistema obveznega socialnega varstva“.

Komisija trdi, prvič, da določba člena 6 Prve direktive zahteva, da se pred opravljanjem dejavnosti neposrednega zavarovanja pridobi uradno dovoljenje, za katero se zaprosi pri pristojnem organu države članice, na ozemlju katere je sedež podjetja. Belgijske vzajemne zavarovalnice pa naj ne bi pridobile dovoljenja v skladu z navedeno določbo za svoje dejavnosti na področju dodatnega zdravstvenega zavarovanja.

Drugič, tožeča stranka toženi očita kršitev člena 8(1)(a) Prve direktive, ker vzajemne zavarovalnice nimajo zahtevane pravno-organizacijske oblike za zavarovalno družbo v Belgiji. Poleg tega naj bi bile vzajemne zavarovalnice pooblašene za izvajanje širokega spektra dejavnosti, ki niso neposredno povezane z njihovo zavarovalno dejavnostjo, medtem ko člen 8(1)(b) določa, da mora podjetje svojo poslovno dejavnost omejiti na zavarovalne posle in transakcije, ki iz njih neposredno izvirajo, pri čemer so izključene vse druge poslovne dejavnosti. Belgijska zakonodaja naj bi bila sporna tudi z vidika člena 8(1)(c), v delu v katerem ta določa, da mora podjetje predložiti poslovni načrt skladno z določbami člena 9 Direktive. Vzajemne zavarovalnice pa niso predložile nobenega takega načrta v zvezi s svojimi dejavnostmi dodatnega zdravstvenega zavarovanja. Nazadnje, belgijske vzajemne zavarovalnice naj v nasprotju z zahtevo iz člena 8(1)(d) Prve direktive ne bi bile dolžne razpolagati z zajamčenim kapitalom.

Tretjič, Komisija trdi, da morajo vzajemne družbe v skladu s členom 13 in naslednjimi Prve direktive (zlasti členi 16, 16a in 17) ter s členi 15 in od 20 do 22 Tretje direktive oblikovati zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije za dejavnost dodatnega zdravstvenega zavarovanja in zadosten minimalni kapital za vse svoje dejavnosti. V Belgiji pa naj bi bil minimalni kapital za dodatna zdravstvena zavarovanja vzajemnih zavarovalnic uveden šele leta 2002 in naj bi izračun tega kapitala odstopal od tistega, ki je določen s Prvo direktivo.

(¹) Prva Direktiva Sveta z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L 228, str. 3).

(²) Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 28. januarja 2010 – Viking Gas A/S proti BP Gas A/S

(Zadeva C-46/10)

(2010/C 80/35)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret (Danska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Viking Gas A/S

Tožena stranka: BP Gas A/S

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5 v povezavi s členom 7 Prve direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) razlagati tako, da podjetje B krši znamko, če plinske posode,

ki izvirajo od podjetja A, polni s plinom, ki ga nato prodaja, in sicer v teh okoliščinah:

1. Podjetje A prodaja plin v tako imenovanih kompozitnih posodah s posebno obliko, ki je kot taka registrirana – se pravi kot znamka v obliki embalaže – kot danska znamka in znamka Skupnosti. Podjetje A ni imetnik teh znamk v obliki embalaže, vendar ima izključno licenco za njihovo uporabo in pravico sprožiti postopke zaradi kršitev na Danskem.
 2. Potrošnik ob prvem nakupu s plinom napolnjene kompozitne posode pri enem od trgovcev podjetja A plača tudi posodo, ki tako postane njegova lastnina.
 3. Podjetje A znova napolni kompozitne posode tako, da gre potrošnik k enemu od trgovcev podjetja A in ob plačilu plina v zameno za prazno kompozitno posodo prejme podobno posodo, ki jo je napolnilo podjetje A.
 4. V dejavnost podjetja B je vključeno polnjenje posod s plinom – vključno s kompozitnimi posodami, ki jih obsega znamka v obliki embalaže, ki je navedena v prvem vprašanju – tako, da gre potrošnik k trgovcu, ki sodeluje s podjetjem B, in lahko ob plačilu plina zamenja prazno kompozitno posodo za podobno posodo, ki jo je napolnilo podjetje B.
 5. Ko zadevne kompozitne posode s plinom napolni podjetje B, so na posodah oznake, iz katerih je razvidno, da je polnjenje opravilo podjetje B?
2. Če je mogoče domnevati, da bo potrošnik praviloma imel vtis, da obstaja povezava med podjetjema B in A, ali je to pomembno pri odgovoru na prvo vprašanje?
 3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je lahko rezultat drugačen, če sta na kompozitnih posodah kljub nalepki, ki jo je nalepilo podjetje B, vidni (sta na njih odtisnjeni) – poleg tega, da jih označuje znamka v obliki embalaže – tudi figurativna in/ali besedna znamka, ki ju je registriralo podjetje A?
 4. Če je odgovor na prvo ali tretje vprašanje pritrdilen, ali je lahko rezultat drugačen, če se domneva, da je podjetje A – glede drugih vrst posod, ki jih ne obsega navedena znamka v obliki embalaže, vendar sta na njih besedna in/ali figurativna znamka podjetja A – mnogo let sprejemalo in še vedno sprejema, da druga podjetja znova polnijo posode?

5. Če je odgovor na prvo ali tretje vprašanje pritrdilen, ali je lahko rezultat drugačen, če gre potrošnik neposredno k podjetju B in

(a) tam ob plačilu plina v zameno za prazno kompozitno posodo dobi podobno posodo, ki jo je napolnilo podjetje B, ali

(b) se mu tam ob plačilu napolni s plinom kompozitna posoda, ki jo je prinesel?

Pritožba, ki jo je 28. januarja 2010 vložila Republika Avstrija (elektronska pošta z dne 27. januarja 2010) zoper sodbo Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 18. novembra 2009 v zadevi T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Republika Avstrija (zastopniki: E. Riedl, zastopnik, M. Núñez-Müller in J. Dammann, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Scheucher – Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Evropska komisija

Predlogi pritožnice

Republika Avstrija predlaga:

1. sodba Sodišča prve stopnje z dne 18. novembra 2009 v zadevi Scheucher in drugi proti Komisiji (T-375/04) naj se v celoti razveljavi;

2. naj se dokončno odloči v zadevi in naj se tožbo kot nedopustno, v vsakem primeru pa kot neutemeljeno, zavrne;

3. tožečim strankam v postopku v glavni stvari naj se naložijo stroški pritožbenega postopka in postopka na prvi stopnji v zadevi T-375/04.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da izpodbijana sodba krši člen 263, četrti odstavek, PDEU. Sodišče prve stopnje naj bi prezrlo dejstvo, da se izpodbijana odločba ne nanaša na tožeče stranke iz postopka v glavni stvari niti posamično niti neposredno. Izpodbijana odločba naj namreč ne bi imela znatnega vpliva na njihov položaj na trgu; poleg tega splošni, sektorski sistem pomoči pritožnice, ki ga je odobrila Komisija, naj ne bi povzročil oviranje konkurence, saj je odobritev pomoči vedno odvisna še od posamične odločitve pristojnih služb. Končno pa naj tožeče stranke iz postopka v glavni stvari ne bi imele potrebnega pravnega interesa, saj se izpodbijana odločba Komisije ne nanaša osebno na njih.

Pritožnica nato meni, da izpodbijana sodba krši člen 108(2) PDEU. Sodišče naj bi napačno izhajalo iz tega, da je Komisija med fazo predhodne preučitve naletela na resne težave pri presoji spornih ukrepov in je bila zato zavezana, da začne formalni postopek preiskave.

Pritožnica tudi meni, da izpodbijana sodba prav tako krši pravila o porazdelitvi dokaznega bremena. Sodišče prve stopnje naj bi Komisijo zavezalo k uvedbi formalnega postopka preiskave, čeprav naj tožeče stranke ne bi predložile nobenih ustreznih dokazov za domnevno škodo, ki naj bi jim nastala.

Po mnenju pritožnice izpodbijana sodba poleg tega krši člen 81 Poslovnika Sodišča, saj je njena obrazložitev protislovna.

Nazadnje pritožnica meni, da izpodbijana sodba krši tudi člen 64 Poslovnika Sodišča, saj Sodišče prve stopnje ni sprejelo ukrepov procesnega vodstva, da bi preverilo odločilne okoliščine.

Tožba, vložena 29. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-49/10)

(2010/C 80/37)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Alcover San Pedro in B. Rous Svete)

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predlogi tožeče stranke

- Naj se ugotovi, da Republika Slovenija, s tem, ko ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi bi zagotovila, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členom 6 in 8 Direktive 2008/1/ES⁽¹⁾ ali, kadar je to primerno, tako, da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati najpozneje do 30. oktobra 2007 delujejo v skladu z zahtevami iz členov 3, 7, 9, 10 in 13, člena 14(a) in (b) ter člena 15(2) navedene direktive, ne da bi pri tem posegali na posebno zakonodajo Skupnosti, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (direktiva IPPC).
- Republiki Sloveniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi odgovora Republike Slovenije na obrazloženo mnenje, Komisija ugotavlja, da veliko število obstoječih obratov v Sloveniji še vedno obratuje brez veljavnih dovoljenj, kar naj bi pomenilo kršitev člena 5(1) Direktive 2008/1/ES.

⁽¹⁾ UL L 24, str. 8.

Pritožba, ki jo je 9. februarja 2010 vložila Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG zoper sklep Sodišča prve stopnje (osmi senat), razglašen 30. novembra 2009 v zadevi Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG proti Evropski komisiji, T-2/09

(Zadeva C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG (zastopniki: A. Rinne, odvetnik, S. Kon, solicitor, C. Humpe, solicitor, C. Vajda QC, zastopniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Sodišča prve stopnje z dne 30. novembra 2009 v zadevi T-2/09; ter
- razglasi ničnostno tožbo družbe Weichert v zadevi T-2/09 za dopustno in vrne zadevo Splošnemu sodišču Evropske unije v odločanje o predlogu družbe Weichert za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 15. oktobra 2008 (Zadeva COMP/39.188 – Banane) v delu, v katerem se nanaša na družbo Weichert, ali
- podredno, vrne zadevo Splošnemu sodišču Evropske unije v odločanje o dopustnosti ničnostne tožbe družbe Weichert v zadevi T-2/09.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje s tem, da je tožbo razglasilo za nedopustno, ker naj bi bilo odstopanje od predpisov Skupnosti o procesnih rokih mogoče zgolj v primeru nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, napačno uporabilo pravo. Tak pristop naj bi bil nesorazmerno omejen in naj ne bi upošteval – oziroma naj ne bi v zadostni meri upošteval – pomena pravice dostopa do sodišča v kazenskem postopku, načela zakonitosti v kazenskem postopku, načela sorazmernosti in nujne potrebe po preprečitvi nepravilnega izida.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2010 –
Evropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-340/07) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klavzula — Program ‚e-Vsebine‘ — Pogodba o projektu za zagotovitev najvišje učinkovitosti v programu in najširšega možnega sodelovanja ciljnih skupin — Neizvršitev pogodbe — Prekinitev pogodbe“)

(2010/C 80/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: E. Manhaeve, zastopnik, skupaj z D. Philippom in M. Goudnom, odvetnika)

Predmet

Tožba na podlagi členov 235 ES, 238 ES in 288 ES, s katero se predlaga, naj se Komisiji naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je nastala, ker Komisija ni izpolnila pogodbenih obveznosti v okviru izvrševanja pogodbe EDC-53007 EEBO/27873 o projektu z naslovom „e-Content Exposure and Business Opportunities“

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2010 – O2
(Germany) proti UUNT (Homezone)

(Zadeva T-344/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Homezone — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Opisni značaj — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009“)

(2010/C 80/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Nemčija) (zastopnika: A. Fottner in M. Müller, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 5. julija 2007 (zadeva R 1583/2006-4), glede zahteve za registracijo besednega znaka Homezone kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zadeva R 1583/2006-4) z dne 5. julija 2007 se razveljavi.
2. UUNT se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. februarja 2010 – Enercon proti UUNT – Hasbro (ENERCON)(Zadeva T-472/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ENERCON — Prejšnja besedna znamka Skupnosti TRANSFORMERS ENERGON — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 80/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Enercon GmbH (Aurich, Nemčija) (zastopnika: R. Böhm in V. Henke, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, interventka pred Splošnim sodiščem: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Združene države) (zastopnik: M. Edenborough, barrister)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 25. oktobra 2007 (zadeva R 959/2006-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Hasbro, Inc. in Enercon GmbH.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Enercon GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 79, 29.3.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. februarja 2010 – Deutsche BKK proti UUNT (Deutsche BKK)(Zadeva T-289/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Deutsche BKK — Absolutni razlogi za zavrnitev — Opisni značaj in neobstoj razlikovalnega učinka — Neobstoj razlikovalnega učinka, pridobljenega z rabo — Člen 7(1)(b) in (c) in (3) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) in (c) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Člena 73 in 74(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člena 75 in 76(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 80/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche BKK (Wolfsburg, Nemčija) (zastopniki: H. P. Schrammek, C. Drzymalla in S. Risthaus, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: B. Schmidt, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. maja 2008 (zadeva R 318/2008-4) glede zahteve za registracijo besednega znaka Deutsche BKK kot znamke Skupnosti

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche BKK) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 247, 27.9.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2010 – PromoCell bioscience alive proti UUNT (SupplementPack)(Zadeva T-113/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti SupplementPack — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 80/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Nemčija) (zastopnik: K. Mende, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. januarja 2009 (zadeva R 996/2008-4), ki se nanaša na zahtevo za registracijo besednega znaka SupplementPack kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 129, 6.6.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 4. februarja 2010 – Portugalska proti Transnautici in Komisiji

(Zadeva T-385/05 TO R)

(„Začasna odredba — Carinska unija — Ugovor tretjega — Sodba sodišča prve stopnje — Predlog za odložitev izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost“)

(2010/C 80/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tretji, ki vlaga ugovor: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes in P. Rocha, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Transnautica – Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugalska) (zastopnika: C. Fernández Vicién in D. Ortigão Ramos, odvetnika) in Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in L. Bouyon, zastopnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve sodbe Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2009 v zadevi Transnautica proti Komisiji (T-385/05, neobjavljena v ZOdl.), vložen v okviru postopka z ugovorom tretjega.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep sodnika za izdajo začasnih odredb z dne 5. februarja 2010 – De Post proti Komisiji

(Zadeva T-514/09 R)

(„Začasna odredba — Javna naročila — Skupnostni postopek javnega razpisa — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 80/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: De Post NV van publiek recht (Bruselj, Belgija) (zastopnika: R. Martens in B. Schutyser, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Manhaeve in N. Bambara, zastopnika, skupaj s P. Wytinckom, odvetnik)

Predmet

Predlog za sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi naj bi se v bistvu odredila, prvič, odložitev izvršitve odločbe, s katero je Urad za publikacije Evropske unije (OP) naročilo, ki je bilo predmet javnega razpisa št. 10234 „Dnevni prevoz in dostava Uradnega lista, knjig ter drugih revij in publikacij“, oddano družbi Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg, drugič, naj se pogodba, omenjena v navedenem javnem razpisu, ne bi podpisala in, tretjič, če bi bila navedena pogodba že sklenjena, naj se odloži njeno izvršitev, dokler Sodišče prve stopnje ne odloči o utemeljenosti tožbe.

Izrek

1. *Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.*
2. *Odločitev o stroških se pridrži.*

Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Cañas proti Komisiji

(Zadeva T-508/09)

(2010/C 80/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentina) (zastopnik: F. Labouffie, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Odločba Komisije z dne 12. oktobra 2009 v zadevi COMP/39471, Guillermo Cañas proti SPA, ATP in MASS, naj se razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ki je argentinski poklicni igralec tenisa, predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 12. oktobra 2009, s katero je Komisije zaradi nezadostnega interesa Skupnosti zavrnila njegovo pritožbo zoper Svetovno protidopinško agencijo (v nadaljevanju: SPA), organizacijo ATP Tour Inc. (v nadaljevanju: ATP) in Mednarodni arbitražni svet za šport (v nadaljevanju:

MASS), ker naj bi navedene športne organizacije kršile člena 81 ES in/ali 82 ES zaradi sporazumov ali povezanih ravnanj in zlorabe prevladujočega položaja.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja, da so pravila svetovnega protidopinškega kodeksa, ki so jih pripravili, izvajali in potrdili SPA, ATP in MASS, diskriminatorna, ker dopuščajo, da se športnika, ki sta bila zaradi malomarnosti pozitivna in sta storila enako kršitev, kaznuje različno glede na razvrstitev snovi, ki je bila odkrita v njunih telesnih tekočinah. Natančneje, tožeča stranka trdi, da se s temi protidopinškimi pravili z najmanj enoletno prepovedjo nastopanja kaznuje doping iz malomarnosti s prepovedano snovjo, medtem ko je najnižja sankcija za doping iz malomarnosti s posebno (sedaj določeno) snovjo opomin.

Po mnenju tožeče stranke so zadevna pravila pretirana, saj ureditev sankcij, ki je z njimi vzpostavljena, ne omogoča, da se upošteva nasprotni učinek nenamerno zaužite snovi. Protidopinška pravila in njihova uporaba naj bi bili nesorazmerni glede na (relativno) resnost očitane kršitve.

SPA, ATP in MASS, ki so podjetja v smislu Skupnosti, naj bi sklenili sporazume ali ravnali usklajeno ter s tem nezakonito omejili konkurenco med poklicnimi igralci tenisa in vplivali na trgovino med državami članicami. Zadevna protidopinška pravila naj bi veljala za vse športnike iz vseh športnih disciplin, vsekakor pa za olimpijske discipline, in ne le za tožečo stranko, zato naj bi bila njihova prepoved pomemben interes Skupnosti.

Poleg tega naj bi SPA, ATP in MASS neodvisno drug od drugega in/ali skupaj zlorabili svoj prevladujoč položaj zaradi dejanske ali potencialne diskriminacije med poklicnimi športniki, ki si konkurirajo, in zato, ker protidopinška pravila omogočajo ATP, da za vsaj eno leto zavrne sklepanje pogodb z igralcem tenisa, ki je bil iz malomarnosti pozitiven na prepovedano snov.

Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Portugalska proti Komisiji

(Zadeva T-509/09)

(2010/C 80/47)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (Lisbona, Portugalska) (zastopniki: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso in A. Miranda Boavida, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

1. Za nično naj se razglasi odločba Evropske komisije z dne 14. oktobra 2009, ki je bila sporočena portugalski vladi z dopisom št. 11656 in s katero je bila zavrnjena udeležba pri zneskih, ki so bila predhodno odobrena za nakup dveh ladij za nadzor ribištva, in sicer v višini 11 025 000 EUR.
2. Toženi stranki naj se naloži, naj ugotovi zahtevkom za povračilo, ki jih je vložila portugalska vlada v okviru Odločbe Komisije 2002/978/ES z dne 10. decembra 2002.
3. Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

- (a) Napaka v zvezi s pravnimi pogoji, ker je portugalska država v celoti upoštevala vsa pravila v zvezi z javnim naročanjem;
- (b) napaka v zvezi z dejanskimi pogoji;
- (c) kršitev obveznosti obrazložitve: v izpodbijani odločbi ni zadevna odločitev niti najmanj obrazložena. Ker taka odločba bistveno posega v ustrezno utrjene pravne položaje države članice, zaradi česar ji je nastala resna škoda, bi morala biti, bolj kot druge odločbe, dosledno in prepričljivo utemeljena, kar pa ne velja v obravnavanem primeru.

Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Niki Luftfahrt proti Komisiji

(Zadeva T-511/09)

(2010/C 80/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Niki Luftfahrt GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: H. Asenbauer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijana odločba Evropske komisije z dne 28. avgusta 2009 „Državna pomoč C 6/2009 (prej N 663/2008) Avstrija Austrian Airlines – Načrt za prestrukturiranje“ naj se v skladu s členom 264(1) PDEU (prej člen 231 ES) razglasi za nično in
- Evropski komisiji naj se naloži, da tožeči stranki v skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča Evropske unije nadomesti nujne stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije C(2009) 6686 konč. z dne 28. avgusta 2009, ki se nanaša na državno pomoč v okviru prodaje deležev skupine podjetij Austrian Airlines, ki jih ima v lasti avstrijska država, podjetju Deutsche Lufthansa AG (C 6/2009 (prej N 663/2008)). Komisija je v tej odločbi ugotovila, da je pomoč za prestrukturiranje, ki jo je Republika Avstrija zagotovila podjetju Austrian Airlines, ob upoštevanju nekaterih pogojev, združljiva s skupnim trgom, če bo načrt za prestrukturiranje, ki je bil priglašen Komisiji, v celoti izveden.

Tožeča stranka, ki je letalski prevoznik in je pri Komisiji vložila pritožbo glede sporne pomoči za prestrukturiranje, v utemeljitev ničnostne tožbe najprej zatrjuje, da je Komisija kršila člen 87(1) in (3)(c) ES, člen 88(2) ES ter Smernice skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 2004, C 244, str. 2). V zvezi s tem še posebej trdi, da je Komisija napačno ugotovila, da

- prejemnik zadevne pomoči ni podjetje Austrian Airlines, ampak podjetje Lufthansa, ki pa ni podjetje v težavah in zato ni upravičeno podjetje,
- niti podjetje Austrian Airlines niti podjetje Lufthansa nista zagotovila primerne lastnega prispevka za prestrukturiranje podjetja Austrian Airlines,
- priglašeni ukrepi za prestrukturiranje ne ustrezajo prej navedenim smernicam in
- izravnalni ukrepi, ki jih je ponudila Republika Avstrija, ne zadostujejo za to, da bi čim bolj zmanjšali škodljive učinke na pogoje poslovanja.

Dalje, tožeča stranka zatrjuje, da je zadevna pomoč neločljivo povezana s pogoji, ki kršijo pravila prava Skupnosti o svobodi ustanavljanja in s tem člen 43 ES.

Poleg tega tožeča stranka očita kršitev člena 253 ES, ker Komisija izpodbijane odločbe ni pravilno obrazložila, saj

— ni ugotovila in preučila stanja na zadevnih trgih, zlasti položaja podjetja, ki je prejelo pomoč, in položaj konkurentov na teh trgih, in

— ni upoštevala, da je podjetje Austrian Airlines v preteklosti prejelo več pomoči, ki so bile v nasprotju s pravom Skupnosti.

Nazadnje tožeča stranka očita, da je Komisija zlorabila pooblastila, ki so ji bila podeljena.

Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Rusal Armenal proti Svetu

(Zadeva T-512/09)

(2010/C 80/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Rusal Armenal ZAO (zastopnik: B. Evtimov, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

— Uredbo Sveta (ES) št. 925/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih aluminijastih folij s poreklom iz Armenije, Brazilije in Ljudske republike Kitajske naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka in stroškov, ki so nastali zaradi tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo zahteva, da se Uredbo Sveta (ES) št. 925/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih aluminijastih folij s poreklom iz Armenije, Brazilije in Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 262, str. 1, v nadaljevanju: sporna uredba) razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja pet tožbenih razlogov, od katerih eden dodatno temelji na ugovoru nezakonitosti.

V prvem tožbenem razlogu za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja, da sta Komisija in Svet kršila člen 2 od (1) do (6) osnovne uredbe⁽¹⁾ in člena 2.1 ter 2.2 Sporazuma o izvajanju člena VI GATT 1994 (v nadaljevanju: Protidampinški sporazum ali PDS) s tem, da sta normalno vrednost za tožečo stranko določila na podlagi podatkov iz podobne tretje države, kar je povzročilo v osnovi napačne ugotovitve o dampuingu in kumulaciji, škodi in vzročnosti v zvezi z uvozom iz Armenije. Tožeča stranka navaja, da bi morala Svet in Komisija normalno vrednost za tožečo stranko določiti na podlagi njenih lastnih podatkov za Armenijo, in ne na podlagi člena 2(7)(a) osnovne uredbe.

Nadalje tožeča stranka navaja, da bi moralo Sodišče za presojo vsebine prvega razloga za razglasitev ničnosti v skladu s členom 277 PDEU (prej člen 241 ES) dodatno ugotoviti, da se člen 2(7) osnovne uredbe ne uporabi za tožečo stranko v delu, ki je bil pravna podlaga za metodo podobne države, s katero je bila v sporni uredbi določena normalna vrednost za tožečo stranko. Tožeča stranka se dodatno sklicuje na ta ugovor nezakonitosti, saj meni, da je upravičena do sodne presoje glede tega, kako se je člen 2(7) uporabil zanjo in ker zatrjuje, da so nanjo vplivale ugotovitve o normalni vrednosti v sporni uredbi, ki temeljijo na členu 2(7) osnovne uredbe. Slednja se po mnenju tožeče stranke ne uporablja, saj naj bi njena uporaba za tožečo stranko kršila določbi 2.1 in 2.2 Protidampinškega sporazuma, ki ju je EU kot večstransko obveznost želela vnesti v pravni red EU, ki sta sestavni del pogodb, na katerih temelji EU, in sta na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča zavezujoča za Svet in Komisijo.

V drugem razlogu za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja, da sta instituciji – tudi če nista kršili člena 2 od (1) do (6) osnovne uredbe in Protidampinškega sporazuma – vseeno kršili člen 2(7)(c) osnovne uredbe, tožeči stranki nepravilno zavrnili tržnogospodarsko obravnavo (TGO) in storili več očitnih napak pri presoji dejstev v zvezi z uporabo člena 2(7)(c).

V tretjem razlogu za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja, da sta instituciji kršili člen 3(4) osnovne uredbe in napravili očitno napako pri presoji, s tem ko Armenije nista izvzeli iz kumulativne presoje domnevno dampinškega uvoza in s tem v zvezi med preiskavo nista upoštevali temeljne preobrazbe armenskih proizvodnih dejavnosti v obdobju od leta 2004 do leta 2006 in težav s kakovostjo zadevnega armenskega proizvoda med ponovnim zagonom in prilagoditvijo proizvodnje v letu 2007.

V četrtem razlogu za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja, da je Komisija v postopku presoje in v obrazložitvi zavrnitve ponujene zaveze tožeče stranke glede cene in s sočasnim sprejemom ponudbe zaveze brazilskega izvoznega proizvajalca v podobnih okoliščinah kršila temeljno pravno načelo enakega obravnavanja/prepovedi diskriminacije in storila očitno napako pri presoji.

V petem razlogu za razglasitev ničnosti je navedeno, da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja, ki je temeljno pravno načelo prava EU, ter tako kršila temeljno procesno zahtevo, s tem ko je javno in neposredno omenjala tožečo stranko in zadevno protidumpinško preiskavo v teku in s tem da je domnevno vplivala na instituciji, ki sta odgovorni za protidumpinško preiskavo, da bi na izvoz tožeče stranke uvedli protidumpinško dajatev.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1).

Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Ecoceane proti EMSA

(Zadeva T-518/09)

(2010/C 80/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ecoceane (Pariz, Francija) (zastopnik: S. Spalter, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA)

Predlogi tožeče stranke

— Naj se tožba Ecoceane razglasi za dopustno;

— naj se izpodbijana odločba z dne 28. oktobra 2009 EMSA, s katero je bila zavrnjena ponudba Ecoceane, razglasi za nično;

— naj se odločba o oddaji naročila (2009/S 42-060271) EMSA in njen podpis razglasita za nična;

— naj se EMSA naloži, da tožeči stranki Ecoceane plača odškodnino v višini 224 744,00 eurov;

— naj se EMSA naloži, da tožeči stranki Ecoceane plača znesek 25 000,00 eurov iz naslova stroškov, ki jih ni mogoče povrniti;

— naj EMSA naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka skuša v tej zadevi doseči razglasitev ničnosti odločbe z dne 28. oktober 2009, s katero je EMSA zavrnila njeno ponudbo v postopku javnega razpisa za oddajo javnega naročila za storitve v zvezi s plovili za lovljenje nafte, in razglasitev ničnosti odločbe o dodelitvi EMSA in njenega podpisa. Tožeča stranka prav tako zahteva povrnitev škode zaradi izpodbijane odločbe.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

Najprej navaja, da naj bi EMSA s tem, da ni razkrila informacij, ki jih je zahtevala tožeča stranka, to je zapisnika obravnave analize ponudb, ki vsebuje informacije v zvezi z vodenjem postopka, razlogov za zavrnitev njene ponudbe, ocene ponudb z uporabo odstotkov iz specifikacije ter značilnosti ter prednosti ponudbe sprejetega ponudnika, kršila določbe člena 100(2) finančne uredbe št. 1605/2002/ES (¹) in določbe člena 149(3) Uredbe št. 2342/2002/ES (²), ker ni obrazložila zavrnilne odločbe v skladu s temi določbami.

Drugič, tožeča stranka navaja, da naj dodatna merila, ki jih je EMSA določila za pregled in ocenjevanje ponudb v svoji specifikaciji, ne bi bila objektivna in upravičena glede na predmet naročila; izbira dodatnih meril, ki ustrezajo predhodno določeni tehnologiji, naj zato ne bi zagotavljala enakega dostopa kandidatom, ki uporabljajo inovativni postopek in naj bi pomenila kršitev skupnostnih načel enakosti, nediskriminacije in preglednosti, navedenih v členu 89(1) finančne uredbe št. 1605/2002/ES.

Tretjič, tožeča stranka navaja, da je tožena stranka pri obravnavi kandidatov kršila načela enakosti, nediskriminacije in preglednosti, ker je odklonila obisk plovila za lovljenje nafte, ki ga je predstavil Ecoceane, ki naj bi ga bili, nasprotno, deležni drugi kandidati. Poleg tega naj bi tožena stranka kršila ta načela tudi zato, ker komisija za ocenjevanje ponudb, ki jo sestavljajo vsaj trije člani, navzoči na celotnem srečanju, ni zaslila Ecoceane v skladu s členom 146 Uredbe št. 2342/2002/ES.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da naj bi EMSA storila očitno napako pri presoji.

- (¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).
- (²) Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 357, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 1261/2005 z dne 20. julija 2005 (UL L 201, str. 3).

Tožba, vložena 24. decembra 2009 – TF1 in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-520/09)

(2010/C 80/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Francija), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Francija), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Francija) (zastopnika: J.-P. Hordies in C. Smits, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

— Odločba Evropske komisije z dne 1. septembra 2009 v zadevi Državna pomoč C 27/09 (prej N 34/A/09 &

N 34/B/09) – Proračunska pomoč za France Télévisions (2010-2012) naj se razglasi za nično, ker je Komisija štela, da je priglašena proračunska pomoč v znesku 450 milijonov EUR za leto 2009 za France Télévisions na podlagi člena 86(2) Pogodbe ES združljiva s to pogodbo;

— Komisiji naj se naloži, naj uvede formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU;

— Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov na tej stopnji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo se predlaga razglasitev ničnosti Odločbe C(2009) 6693 konč. z dne 1. septembra 2009, ki jo je sprejela Komisija po postopku iz člena 88(3) ES (postal člen 108 PDEU) in s katero je štela, da je proračunska pomoč v najvišjem znesku 450 milijonov EUR za leto 2009 za France Télévisions združljiva s skupnim trgov. Tožeče stranke v teh okoliščinah zahtevajo uvedbo formalnega postopka preiskave v skladu s členom 108(2) PDEU.

Tožeče stranke v podporo svojemu predlogu navajajo en tožbeni razlog, in sicer da so obstajale resne težave, zaradi katerih je bila Komisija zavezana uvesti formalni postopek preiskave iz člena 88(2) ES (postal člen 108(2) PDEU) in pozvati zainteresirane stranke k predložitvi pripomb.

Tožeče stranke trdijo, da obstajajo indici o resnih težavah, ki izhajajo iz okoliščin predhodnega postopka preučitve in vsebine izpodbijane odločbe.

Prekomerno trajanje predhodnega postopka preučitve, potek postopka in visoka sporna dotacija naj bi kazali na obstoj resnih težav, kar izhaja iz okoliščin predhodnega postopka preučitve.

Indici resnih težav, ki so razvidni iz vsebine izpodbijane odločbe, naj bi temeljili na dveh dejavnikih. Na eni strani naj bi izhajali iz nezadostnih podatkov, ali celo nepravilnih podatkov, ki naj bi jih Komisija imela v času izpodbijane odločbe, na drugi strani pa iz dejstva, da Komisija ob upoštevanju strukturnega tveganja čezmerne nadomestila v obravnavani zadevi in brez opravljene poglobljene analize ni bila v položaju, v katerem bi lahko odločila o združljivosti pomoči.

Tožba, vložena 28. decembra 2009 – MIP Metro proti UUNT – Metronia (METRONIA)**(Zadeva T-525/09)**

(2010/C 80/52)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnika: R. Kaase in J. C. Plate, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Metronia, SA (Madrid, Španija)**Predlogi tožeče stranke**

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. oktobra 2009 v zadevi R 1315/2006 1 naj se razveljavi, ker je bila pritožba zavrnjena z obrazložitvijo, da ni v skladu s členom 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94 (zdaj člen 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009); in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so nastali v postopku z ugovorom in v pritožbenem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Prijavitelj znamke Skupnosti:* druga stranka pred odborom za pritožbe*Zadevna znamka Skupnosti:* figurativna znamka „METRONIA“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 20, 28 in 41*Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:* tožeča stranka*Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom:* Nemška figurativna znamka „METRO“, prijavljena za proizvode in storitve iz razredov 9, 20, 28 in 41*Odločba oddelka za ugovore:* ugoditev ugovoru in zavrnitev prijave znamke Skupnosti*Odločba odbora za pritožbe:* ugoditev pritožbi, zavrnitev ugovora in posledično dovolitev prijave znamke Skupnosti za vse proizvode in storitve*Navajani tožbeni razlogi:* kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94 (zdaj člen 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009), ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da med zadevnima znamkama ne obstaja verjetnost zmede**Tožba, vložena 28. decembra 2009 – PAKI Logistics proti UUNT (PAKI)****(Zadeva T-526/09)**

(2010/C 80/53)

Jezik postopka: nemščina**Stranki***Tožeča stranka:* PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Nemčija) (zastopniki: M. Bergermann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt in J. Vogtmeier, odvetniki)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)**Predlogi tožeče stranke**

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 23. oktobra 2009 (R 180/2007-1) naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži stroške postopka, vključno s stroški pritožbenega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Zadevna znamka Skupnosti:* Besedna znamka „PAKI“ za proizvode in storitve iz razredov 6, 20, 37 in 39 (prijava št. 4 790 895)*Odločba preizkuševalca:* Zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Nepravilna uporaba člena 7(1)(f) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 7(2) iste uredbe, saj prijavljena znamka ni v nasprotju z moralnimi načeli.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 31. decembra 2009 – In ‘t Veld proti Svetu

(Zadeva T-529/09)

(2010/C 80/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sophie in ‘t Veld (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Brouwer in J. Blockx, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

— odločba Sveta, s katero je bil zavrjen popoln dostop do dokumenta 11897/09, naj se razglasi za nično;

— Svetu naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s stroški intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe Sveta z dne 8. septembra 2009, s katero je bila zavrjena njena zahteva, da se ji v skladu z Uredbo št. 1049/2001 ⁽¹⁾ omogoči popoln dostop do dokumenta 11897/09, ki je mnenje pravne službe Sveta o pravni podlagi „Priporočila Komisije Svetu za

dovolitev začetka pogajanj med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike za sklenitev mednarodnega sporazuma o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah ministrstvu za finance Združenih držav za preprečevanje terorizma oziroma njegovega financiranja in boja proti njemu“. Svet je tožeči stranki posredoval prečiščeno različico dokumenta 11897/09, iz katere so izključeni deli, za katere tožeča stranka meni, da bi ji omogočili, da se seznanj z bistvenim delom analize pravne službe.

Tožeča stranka trdi, da je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično, ker krši pravila o dostopu do dokumentov iz Uredbe št. 1049/2001.

Prvič, tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba nepravilno temelji na členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 (mednarodni odnosi), saj Svet ne pojasni, kako bi popolno razkritje dokumenta 11897/09 spodkopalo varstvo splošnega interesa v zvezi z varstvom mednarodnih odnosov Evropske unije.

Drugič, tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba temelji tudi na nepravilni razlagi člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001 (varstvo pravnih nasvetov), saj ta izjema ne velja za dokument 11897/09, ker njegovo popolno razkritje ne bi oslabilo varstva sodnih postopkov in pravnih nasvetov in ker je splošni interes, da se javnosti omogoči popoln dostop do dokumenta 11897/09, prevladujoč.

Podredno, če Splošno sodišče presodi, da zgoraj navedene izjeme veljajo za dokument 11897/09, tožeča stranka trdi, da je Svet nepravilno uporabil člen 4(6) Uredbe št. 1049/2001, saj je iz dokumenta 11897/09 odvzel več informacij, kot pa je bilo nujno potrebno.

Nazadnje, tožeča stranka trdi, da Svet v zvezi z izpodbijano odločbo ni izpolnil dolžnosti obrazložitve.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145, str. 43

Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Komisija proti Earthscan**(Zadeva T-5/10)**

(2010/C 80/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: A.-M. Rouchaud-Joët, S. Petrova, zastopnika, skupaj s P. Hermantom in G. van de Walle de Ghelckejem, odvetnika)

Tožena stranka: Earthscan Ltd (Kent, Velika Britanija)

Predlogi tožeče stranke

- Toženi stranki naj se naloži, da Komisiji povrne 44 903,22 EUR, kar ustreza glavnici 45 835,44 EUR, od katere je bilo 6486,09 EUR že plačanih, in obrestim do 30. septembra 2009 v višini 5 556,87 EUR;
- Toženi stranki naj se naloži plačilo obresti 3,84 EUR na dan od 1. oktobra 2009 dokler ne bo poplačan celoten dolg.
- Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo, ki temelji na arbitražni klavzuli, predlaga naj se toženi stranki naloži povračilo dela predujma, ki ga je plačala tožeča stranka, skupaj z zamudnimi obrestmi, zaradi neizpolnitve pogodbe št. 4.1030/Z/01-035/2001, sklenjene med tožečo stranko in devetimi pogodbenicami, vključno s toženo stranko, za sestavo, objavo in razširjenje vodnika o obnovljivi energiji (projekt: Vodnik o napravah za obnovljivo energijo za spodbujanje rabe biomase, fotovoltaike in pridobivanje energije iz sončne toplote v EU) v okviru programa ALTENER⁽¹⁾.

Tožeča stranka navaja le en tožbeni razlog.

Tožeča stranka zatrjuje, da je tožena stranka, ker ni izpolnila pogodbe za fazi 6 in 7 (načrt, stavljenje, tiskanje in razširjenje), kršila pogodbene obveznosti s tem, da ni povrnila deleža predujma, ki je bil preplačan v okviru pogodbe. Navaja, da je

zato treba toženi stranki naložiti povračilo preplačanega zneska, skupaj z zamudnimi obrestmi, kot so izračunane v pogodbi.

⁽¹⁾ Odločba št. 646/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2000 o sprejetju večletnega programa za spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije v Skupnosti (Altener) (1998–2002), UL L 79, str. 1.

Tožba, vložena 7. januarja 2010 – Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon „Ygeia“ proti UUNT**(Zadeva T-7/10)**

(2010/C 80/56)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon „Ygeia AE“ (Atene, Grčija) (zastopnika: K. Alexiou in S. Foteas, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- naj se tožbi ugodi,
- naj se odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu v zadevi R 190/2009-2 razveljavi,
- naj se besedna znamka „ygeia“ registrira kot znamka Skupnosti, ki nakazuje na zvezo med tožečo družbo in storitvami, ki jih zagotavlja,
- naj se Uradu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ygeia“ za storitve iz razreda 44, medicinske storitve – zahteva za registracijo št. 7129001

Odločba preizkuševalca: zavrnitev zahteve za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: potrditev odločbe preizkuševalca in zavrnitev zahteve za registracijo

Navajani tožbeni razlogi: Predmet tožbe je razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu v zadevi R 190/2009-2.

V utemeljitev prvega razloga za razveljavitev tožeča stranka navaja, da je bil z izpodbijano odločbo nepravilno ugotovljen popolnoma opisni značaj znaka, čeprav ima abstraktni razlikovalni učinek.

V utemeljitev drugega razloga za razveljavitev tožeča stranka navaja, da je bila z izpodbijano odločbo nepravilno zavržena trditev, da ima znak razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo, ki ji je bil namenjen. Tožeča stranka meni, da tudi če bi se priznal abstraktni razlikovalni učinek besedne znamke, gre za uporabo, ki utemeljuje pridobitev razlikovalnega učinka in pomeni razlog za izključitev nedopustnosti registracije.

Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-9/10)

(2010/C 80/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnika: N. Korogiannakis in M. Dermizakis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba OPOCE, s katero je bila zavržena ponudba tožeče stranke, ki je bila vložena v postopku javnega razpisa AO 10224 „Zagotovitev elektronskih publikacij“⁽¹⁾, sklop 2, ki je bila tožeči stranki posredovana z dopisom z dne 29. oktobra 2009, ter vse nadaljnje povezane odločbe OPOCE, vključno s tisto, ki zadevna naročila dodeljuje uspešnim ponudnikom, naj se razglasijo za nične;

— odločba OPOCE, da se naročila za zgoraj navedeno področje, sklop 3, dodelijo Siveco/Intrasoft in Engineering/Intrasofitn, ki je bila tožeči stranki posredovana z dopisom z dne 29. oktobra 2009, naj se razglasi za nično, če bi bilo eno od podjetij neposredno ali posredno povezano z obema okvirnima pogodbama;

— toženi stranki naj se naloži plačilo škode, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi postopka oddaje zadevnega javnega naročila, in sicer v višini 260 760 EUR;

— toženi stranki naj se naloži plačilo sodnih in drugih stroškov, ki so nastali tožeči stranki v zvezi s to tožbo, čeprav bi bila ta zavržena.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi želi doseči razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, s katero je bila zavržena njena ponudba, ki je bila vložena v postopku javnega razpisa za storitve elektronskih publikacij (AO 10224) (sklop 2), in s katero je bilo naročilo dodeljeno uspešnemu ponudniku (sklopa 2 in 3). Tožeča stranka poleg tega želi odškodnino za škodo, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi postopka oddaje javnega naročila.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbo navaja dva tožbena razloga.

Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je tožena stranka naredila več očitnih napak pri presoji in da tožeči stranki ni želela podati zadostnih utemeljitev in pojasnitev, s čimer je kršila finančno uredbo⁽²⁾ in njena izvedbena pravila, pa tudi Direktivo 2004/18/ES in člen 253 ES.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka naredila očitne napake pri presoji in ni obrazložila svoje odločbe glede ponudbe tožeče stranke, saj so bile negativne ugotovitve ocenjevalnega odbora ohlapne, nepodprto nepravilne in neutemeljene.

⁽¹⁾ UL 2009/S 109-156511

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL 2002, L 248, str. 1).

Tožba, vložena 20. januarja 2010 – Goutier proti UUNT – Rauch (ARANTAX)**(Zadeva T-13/10)**

(2010/C 80/58)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

StrankeTožeča stranka: Klaus Goutier (Frankfurt na Majni, Nemčija)
(zastopnik: E. Happe, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj Sodišče prve stopnje:

— razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. novembra 2009 (v pritožbenem postopku R 1769/2008-4) v delu, v katerem je z razveljavitvijo izpodbijane odločbe bila zavrnjena prijava znamke Skupnosti za te storitve:

— iz razreda 35 – davčno svetovanje, storitve izdelave davčnih napovedi, knjigovodske storitve, revizorske storitve, poslovno svetovanje, podjetniško svetovanje;

— iz razreda 36 – izdelava davčnih izvedeniških mnenj in ocen, združevanje in nakup podjetij, namreč finančno svetovanje pri nakupu ali prodaji podjetij ter podjetniška udeležba;

— iz razreda 43 – pravno svetovanje in pravno zastopanje, poizvedbe in pravne zadeve;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ARANTAX“ za storitve iz razredov 35, 36 in 42 (prijava št. 4 823 084)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Norbert Rauch

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška figurativna znamka „atarax“ št. 30 168 707 za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 37, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: delna razveljavite odločbe oddelka za ugovore in delna zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009⁽¹⁾, ker med nasprotujočima znamkama ni verjetnosti zmede

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 18. januarja 2010 – CheckMobile proti UUNT (carcheck)**(Zadeva T-14/10)**

(2010/C 80/59)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: CheckMobile GmbH - The Process Solution Company (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: K. Lodigkeit, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 18. novembra 2009 (zadeva R 595/2009-4) naj se razveljavi v delu, kjer je bila v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrnjena prijava znamke „carcheck“;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „carcheck“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 in 45 (prijava št. 7 368 681)

Odločba preizkuševalca: delna zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: delna razveljavitev odločbe preizkuševalca

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94⁽¹⁾, ker je odbor za pritožbe absolutno prepoved registracije znamke, sestavljene iz znakov izključno opisnega značaja, razlagal preširoko

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1-36).

Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Steinberg proti Komisiji

(Zadeva T-17/10)

(2010/C 80/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Gerald Steinberg (Jeruzalem, Izrael) (zastopnik: T. Asserson, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;

— V 15 dneh naj se razkrijejo vsi dokumenti navedeni v tožbi;

— prisodijo naj se stroški;

— naložijo naj se drugi ukrepi, za katere Splošno sodišče meni, da so ustrezni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo zahteva razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 15. maja 2009, ki ji je bila vročena dne 22. novembra 2009, s katero je bila delno zavrnjena njena prošnja, vložena v skladu z Uredbo št. 1049/2001⁽¹⁾, za dostop do dokumentov v zvezi z odločbami o financiranju glede subvencij, podeljenih palestinskim nevladnim organizacijam v zadnjih treh letih iz programov „Partnerstvo za mir“ (PZM) in „Evropski instrument za demokracijo in človekove pravice“ (EIDČP).

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge.

Prvič, trdi, da je Komisija s tem, da ji ni odobrila dostopa do zaprosenih dokumentov kršila člen 2 Uredbe št. 1049/2001.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da ji ni v celoti odobrila dostopa do zaprosenih dokumentov, kršila člen 4 Uredbe št. 1049/2001, v delu, v katerem prošnja za dostop ne spada pod nobeno od izjem naštetih v tem členu. Nadalje, tožeča stranka trdi, tudi če bi izjeme veljale za njeno tožbo, *quod non*, bi morali pravico do dostopa organizacij civilne družbe do zaprosenih dokumentov šteti za „prevladujoč javni interes za razkritje“.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da je za odgovor na potrdilno prošnjo porabila skoraj šest mesecev, medtem ko ji Uredba št. 1049/2001 nalaga, da odgovori v 15 dneh od vpisa prošnje v register, kršila člen 7 Uredbe št. 1049/2001.

Četrtič, tožeča stranka trdi, da Komisija prošnje ni „takoj“ preučila in je zato kršila člen 8 Uredbe št. 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 27. januarja 2010 – Arkema France proti Komisiji

(Zadeva T-23/10)

(2010/C 80/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Arkema France (Colombes, Francija) (zastopnika: J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost člena 1(1) in (2) Odločbe Komisije C(2009) 8682 z dne 11. novembra 2009 v delu, v katerem zadeva tožečo stranko, v vsakem primeru pa naj se razglasi ničnost člena 1(1) v delu, v katerem je ugotovljeno, da je tožeča stranka v obdobju od 16. marca 1994 do 31. marca 1996 sodelovala pri kršitvi v sektorju stabilizatorjev za kositer;
- odpravita naj se globi, naloženi tožeči stranki v členu 2;
- če Splošno sodišče ne bo povsem odpravilo glob, naj ju na podlagi izvajanja polne jurisdikcije znatno zniža;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 11. novembra 2009 v zadevi COMP/38.589 – Toplotni stabilizatorji, s katero je bilo ugotovljeno, da je tožeča stranka sodelovala pri dveh ločenih kršitvah člena 81 ES (zdaj člen 101 PDEU), pri eni v sektorju stabilizatorjev za kositer in pri drugi v sektorju ESBO, in s katero ji je bila za vsako skupino proizvodov naložena globa.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

Prvič, ob pravilni razlagi člena 25 Uredbe (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾ postopek v zadevi Akzo ⁽²⁾ ni pretrgal zastaranja in je bila pravica Komisije za naložitev glob glede obeh kršitev zastarana v skladu s pravilom o „dvojnem roku“. Tožeča stranka zatrjuje,

da je Komisija nepravilno uporabila pravo, ko je ugotovila, da je postopek pred Splošnim sodiščem v zadevi Akzo pretrgal tek zastaralnega roka, in da je nepravilno ugotovila, da je v tej zadevi mogoče podaljšati desetletni rok, ki ga določa člen 25(5) navedene uredbe.

Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni izkazala pravnega interesa za ugotavljanje kršitev, pri katerih ni pristojna za izrekanje glob. Tožeča stranka navaja, da člen 7 Uredbe (ES) št. 1/2003 Komisiji dejansko omogoča, da ugotovi, da je bila kršitev storjena, ne da bi izrekla globo, če izkaže, da ima za to pravni interes.

Tretjič, ne glede na prva dva tožbena razloga tožeča stranka od Splošnega sodišča zahteva, naj razglasi ničnost ugotovitve v členu 1(1) izpodbijane odločbe, da je v obdobju od 16. marca 1994 do 31. marca 1996 sodelovala pri kršitvi v sektorju stabilizatorjev za kositer, ker Komisija ni izkazala pravnega interesa za tako ugotovitev.

Četrtič, če Splošno sodišče ne bi povsem odpravilo glob, pa tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni dokazala, da se je kršitev nadaljevala tudi po 23. februarju 1999, in da bi bilo zaradi krajšega trajanja kršitev treba globo, naloženo za drugo obdobje usklajenega ravnanja, zmanjšati.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 17. septembra 2007 v združenih zadevah Akzo Nobel Chemicals in Akros Chemicals proti Komisiji, T-125/03 in T-253/03, ZOdl., str. II-3523.

Tožba, vložena 26. januarja 2010 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Zadeva T-28/10)

(2010/C 80/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba drugega odbora za pritožbe z dne 11. novembra 2009 v zadevi R 635/2009-2 naj se razveljavi v delu, v katerem je bila zavrtnjena prijava znamke št. 7 077 654 v zvezi s proizvodi in storitvami, ki so predmet te tožbe;
- dovoli naj se prijava znamke Skupnosti „EURO AUTOMATIC PAYMENT“ št. 7 077 654 za vse proizvode in storitve iz razredov 9 in 36, ki so bili zavrtnjeni;
- UUNT naj se v skladu s členom 87 Poslovnika naloži plačilo stroškov tožeče stranke, nastalih v postopku pred UUNT in v okviru te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „EURO AUTOMATIC PAYMENT“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 36, 37, 38, 42 in 45 (prijava št. 7 077 654)

Odločba preizkuševalca: delna zavrtnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrtnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker prijavljena znamka ni opisna, temveč ima razlikovalni učinek glede vseh proizvodov in storitev, za katere je bila prijava zavrtnjena.

Tožba, vložena 28. januarja 2010 – Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-29/10)

(2010/C 80/63)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. Wissels in Y. de Vries, zastopnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti dela odločbe Komisije z dne 18. novembra 2009 v zadevi št. C 10/2009 (ex. N 138/2009) – Nizozemska, pomoč ING Groep N.V.;
- Komisiji naložiti stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V izpodbijani odločbi je Komisija ugotovila, da so nekateri ukrepi, ki jih je sprejela Nizozemska glede ING Groep N.V., pomenili državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU in je te pomoči razglasila za združljive s skupnim trgom pod določenimi pogoji. Glede na odločbo pomeni sprememba poplačilnih pogojev glede 5 milijard EUR v obliki kapitalskega vložka dodatno pomoč.

S tožbo se izpodbija člen 2(1) odločbe, ki tudi temelji na ugotovitvi Komisije, da sprememba poplačilnih pogojev glede 5 milijard EUR kapitalskega vložka pomeni državno pomoč.

Tožeča stranka navaja, prvič, da odločba krši člen 107 PDEU v delu, v katerem je Komisija v njej odločila, da je prilagoditev poplačilnih pogojev udeležbe v osnovnem kapitalu ING pomenila 2 milijardi EUR dodatne državne pomoči v korist ING. Po mnenju tožeče stranke je Komisija prilagoditev poplačilnih pogojev neupravičeno obravnavala kot državno pomoč:

- v delu, v katerem je govora o državni pomoči, le-ta glede na odločbo obstaja v obliki popolne udeležbe v osnovnem kapitalu ING; sprememba pogojev, pod katerimi se lahko odplača to pomoč, je lahko državna pomoč le glede te udeležbe.
- ker bi Komisija morala upoštevati prilagoditev poplačilnih pogojev pri presoji udeležbe v osnovnem kapitalu, pri čemer je ni bi smela presojati ločeno.

- Komisija je sicer prilagoditev poplačilnih pogojev smela ločeno presojati ob upoštevanju pravil o državnih pomočeh, vendar je pri tej presoji naredila številne napake.

— Komisija pri svoji presoji neupravičeno ni upoštevala, da je bil cilj prilagoditve poplačilnih pogojev tudi to, da bi se ti pogoji uskladili s poplačilnimi pogoji, ki običajni na tržišču.

Drugič, tožeča stranka navaja, da odločba krši dolžnost skrbnega ravnanja, ker Komisija ni ugotovila upoštevnega dejanskega stanja.

Tretjič, tožeča stranka meni, da odločba krši dolžnost obrazložitve, ker Komisija ni zadostno obrazložila svoje ugotovitve, da prilagoditev poplačilnih pogojev pomeni dodatno pomoč.

Tožba, vložena 29. januarja 2010 – Reagens proti Komisiji

(Zadeva T-30/10)

(2010/C 80/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italija) (zastopniki: B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo in E. De Giorgi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Komisije C(2009) 8682 konč. (zadeva COMP/38.589 – Termični stabilizatorji) z dne 11. novembra 2009, in sicer glede kositrnih stabilizatorjev, naj se v celoti ali v delu, ki zadeva tožečo stranko, razglasi za nično;

— ugotovi naj se, da se rok, ki ga določa člen 25 Uredbe (ES) št. 1/2003, uporabi tako, da nasprotuje naložitvi globe tožeči stranki;

— podredno, ugotovi naj se, da je Komisija višino globe za tožečo stranko nepravilno določila na 10 791 000 EUR, ter, po potrebi, ta globa naj se spremeni tako, da se jo določi na znesek, ki ustreza omejenemu obsegu morebitne kršitve tožeče stranke člena 101 PDEU po letu 1996;

— sprejme naj se pripravljalni ukrep glede uporabe točke 35 smernic o načinu določanja glob, in sicer glede Chemson in Baerlocher in v zvezi z vsemi predlogi, ki so jih naslovniki odločbe glede kositrnih stabilizatorjev podali po vročitvi obvestila o očitanih kršitvah;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo želi tožeča stranka doseči delno razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2009) 8682 konč. z dne 11. novembra 2009, in sicer v delu, kjer se tožeči stranki očita kršitev členov 81 ES in 53 EGP (zadeva COMP/38.589 – Termični stabilizatorji) in kjer se tožeči stranki nalaga globa.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila očitno napako pri presoji dejstev glede kositrnih stabilizatorjev, saj je menila, da je tožeča stranka sodelovala pri kršitvi člena 81 ES (postal člen 101 PDEU) po obdobju 1996/1997.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila očitno napako, ko je člen 25 Uredbe (ES) št. 1/2003 (¹) uporabila glede dejstev v zvezi s trgovino glede kositrnih stabilizatorjev in, natančneje, ko je ugotovila, da so bili roki, ki jih ta člen določa, spoštovani. Po mnenju tožeče stranke odsotnost dokaza o kršitvi, ki bi segala v čas po obdobju 1996/1997, pomeni, da je možnost izreči odločbo o naložitvi globe tožeči stranki zastarala na podlagi pravila petih oziroma desetih let, ki ga določa ta člen.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načela učinkovite uprave in da je okrnila legitimno pričakovanje tožeče stranke, da bo Komisija preiskavo vodila po svojih najboljših zmožnostih, natančno in skrbno ter da ne bo prezrla dokazov konkurence. Tožeča stranka tudi trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do obrambe, saj ni ustrezno preučila dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila v odgovor na vročitev obvestila o očitanih kršitvah in na zaslišanju strank, prav tako pa ni tožeči stranki dovolila ponovnega dostopa do nezaupnega spisa preiskave.

Četrtrič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila načelo enakega zakonskega obravnavanja vseh podjetij, s tem ko je nepravilno uporabila Smernice o načinu določanja glob⁽²⁾. Tožeča stranka dalje navaja, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti, saj je bila tožeči stranki naložena globa nesorazmerna glede na druge naslovnike odločbe o kositrnih stabilizatorjih in zlasti glede na Baerlocher.

Petič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija z nepravilno uporabo Smernic o načinu določanja glob izkrivila konkurenco na skupnem trgu, s čimer je kršila člen 101 DPEU.

Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo učinkovite uprave, s tem ko preiskave ni opravila skrbno in pravočasno, ter da je Komisija kršila pravice obrambe, ker preiskave ni opravila v obdobju, ko so bila Sodišču prve stopnje podane zahteve za varstvo dokumentov zaradi zaupnosti izmenjav med odvetniki in strankami v zadevi Akzo⁽³⁾.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003 L 1, str. 1).
 (²) Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006 C 210, str.2).
 (³) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007, v zadevi Akzo Nobel Chemicals in Akros Chemicals proti Komisiji (združeni zadevi T-125/03 in T-253/03), ZOdl., str. II-3523.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Ella Valley Vineyards proti UUNT – Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Zadeva T-32/10)

(2010/C 80/65)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jeruzalem, Izrael) (zastopnik: C. de Haas, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Francija)

Predloga tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. novembra naj se v celoti razveljavi, ker je v nasprotju s členom 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009;
- UUNT naj se v skladu s členi od 87 do 93 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov družbe ELLA VALLEY VINEYARDS.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „ELLA VALLEY VINEYARDS“ za proizvode iz razreda 33 (prijava št. 3 360 914)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Hachette Filipacchi Presse SA

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: francoska besedna znamka in besedna znamka Skupnosti „ELLE“ za proizvode iz razreda 16 (znamka Skupnosti št. 3 475 365)

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore

Navajani tožbeni razlog: kršitev člena 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker zadevna javnost ne bo ugotovila nobene povezave med zadevnima znamkama in uporaba znamke „ELLA VALLEY VINEYARDS“ ne izkorišča brez upravičenega razloga ugleda prejšnjih znamk „ELLE“.

Tožba, vložena 28. januarja 2010 – ING Groep proti Komisiji

(Zadeva T-33/10)

(2010/C 80/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: O. Brouwer, M. Knapen in J. Blockx, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Komisija je 18. novembra 2009 sprejela izpodbijano odločbo, s katero je odobrila ukrep pomoči pod pogojem, da bodo izpolnjene zahteve glede prestrukturiranja, navedene v prilogah I in II k odločbi.

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je sprememba transakcije CTI opredelila kot dodatno pomoč v znesku 2 milijard EUR;
- izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je Komisija odobritev pomoči pogojevala s sprejetjem prepovedi določanja cen, kot je določena v odločbi in Prilogi II k tej odločbi;
- izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je Komisija odobritev pomoči pogojevala z zahtevami za prestrukturiranje, ki so strožje od tega, kar je primerno in zahtevano v sporočilu o prestrukturiranju;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožeča stranka v tožbi predlaga razglasitev delne ničnosti odločbe z dne 18. novembra 2009 o državni pomoči C 10/2009 (ex N 138/2009) Nizozemske za kreditno linijo za nelikvidna sredstva tožeče stranke in načrt prestrukturiranja zanj v delu, v katerem, prvič, je sprememba transakcije CTI opredelila kot dodatno pomoč v znesku 2 milijard EUR, drugič, je odobritev pomoči pogojevala s sprejetjem prepovedi določanja cen in, tretjič, je odobritev pomoči pogojevala z zahtevami za prestrukturiranje, ki so strožje od tega, kar je primerno in zahtevano v sporočilu o prestrukturiranju.

Tožeča stranka trdi, da bi morala izpodbijana odločba biti razglašena za delno nično iz teh razlogov:

Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu v zvezi s spremembo transakcije CTI trdi, da je Komisija

(a) kršila člen 107 PDEU s tem, da je menila, da je sprememba transakcije CTI, dogovorjena med tožečo stranko in Nizozemsko, državna pomoč; in da je

(b) kršila načelo skrbnosti iz člena 296 PDEU, s tem da ni skrbno in nepristransko preučila vseh zadevnih vidikov tega primera, ni zaslišala zadevnih oseb in izpodbijane odločbe ni zadostno utemeljila.

Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu v zvezi s prepovedjo, da bi družbi ING in ING Direct določali cene, trdi, da je Komisija

(a) kršila načelo dobrega upravljanja, ker ni skrbno in nepristransko preučila upoštevanih vseh vidikov tega primera, in da je kršila tudi obveznost zadostne obrazložitve odločbe;

(b) kršila načelo sorazmernosti, ko je odobritev ukrepa pomoči pogojevala s prepovedmi določanja cen, ki niso ustrezne, potrebne ali sorazmerne;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Nizozemska je zaradi nemirov na finančnih trgih septembra in oktobra 2008 11. novembra 2008 v temeljni kapital prvega razreda družbe ING (v nadaljevanju tudi: tožeča stranka) vložila 10 milijard EUR (v nadaljevanju: transakcija CTI). Ta ukrep pomoči je Evropska komisija začasno odobrila 12. novembra 2008 za obdobje šestih mesecev.

Nizozemska je januarja 2009 sprejela gospodarsko tveganje glede dela nekaterih oslabljenih sredstev tožeče stranke. Ta ukrep je Evropska komisija začasno odobrila 31. marca 2009, pri čemer se je Nizozemska sama zavezala, da bo predložila načrt prestrukturiranja za tožečo stranko. Oktobra 2009 sta se tožeča stranka in Nizozemska dogovorili o spremembi izvorne transakcije CTI, da bi omogočili predhodno vračilo polovice kapitalske injekcije CTI. Končna različica načrta prestrukturiranja je bila Komisiji predložena 22. oktobra 2009.

- (c) kršila člen 107(3)(b) PDEU in napačno uporabila načela in smernice, določene v sporočilu o prestrukturiranju.

Tožeča stranka v tretjem tožbenem razlogu v zvezi z nesorazmernimi zahtevami za prestrukturiranje, trdi, da izpodbijana odločba vsebuje

- (a) napako pri presoji, saj je Komisija napačno izračunala absolutni in relativni znesek pomoči in kršila načeli sorazmernosti in dobrega upravljanja s tem, da je zahtevala prekomerno prestrukturiranje, ne da bi skrbno in nepristransko preučila vsa zadevna dejstva, ki so bila navedena; in
- (b) napako pri presoji in nezadostno obrazložitev, ker Komisija pri presoji potrebnega prestrukturiranja ni upoštevala sporočila o prestrukturiranju.

Pritožba, ki jo je vložil Carlo De Nicola 28. januarja 2010 zoper sodbo, ki jo je 30. novembra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-55/08, De Nicola proti EIB

(Zadeva T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastopnik: L. Isola, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlogi pritožnice

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi;
- Evropski investicijski banki naj se naloži plačilo stroškov postopka, skupaj z obrestmi in revalorizacijo priznanega zneska.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je bila vložena zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 30. novembra 2009. S to sodbo je bila zavrnjena tožba, s katero je pritožnik predlagal: razglasitev ničnosti odločbe, s katero je druga stranka v postopku zavrnila pritožbo, s katero je pritožnik predlagal ponovno preučitev, na eni strani, njegove presoje za leto 2006, in na drugi strani, odločbe Banke o napredovanjih v letu 2006, ker v skladu z njima pritožnik ni napredoval; razglasitev ničnosti njegovega informativnega poročila za leto 2006; ugotovitev, da je bil žrtev psihičnega nadlegovanja; naložitev Banki, naj mu povrne škodo, za katero trdi, da jo je utrpel zaradi tega nadlegovanja, in na koncu razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi povrnitve nekaterih stroškov zdravljenja z lasersko terapijo.

V utemeljitev svojih predlogov pritožnik uveljavlja te pritožbene razloge:

- Sodišče za uslužbence se neupravičeno ni izreklo o vseh tožbenih razlogih, kadar pa ni povsem spregledalo predmeta izpodbijanja (na primer 2. in 3. trditev predloga za razglasitev ničnosti, zavrnitev odbora za pritožbe, da bi se izrekel po vsebini itd.), je očitno preučilo samo nekatere izjeme.
- Sodišče za uslužbence se ni izreklo o njegovem predlogu, naj se preveri legitimnost ravnanja njegovih nadrejenih glede na ocenjevalna merila, ki jih je sprejela druga stranka v postopku. Poleg tega je nepravilno ugotovilo, da so bili uslužbenci storilci nadlegovalnih dejanj, ki jih je prijavil pritožnik in ki jih ta neposredno in izključno pripisuje EIB.
- Pritožbeni razlog je tudi zavrnitev dokaznih predlogov in predloga za obrnjeno dokazno breme, ter pomanjkljiva obrazložitev. Pritožnik glede tega zatrjuje, da Sodišče za uslužbence ni obrazložilo več odločilnih trditev ali pa je podalo protislovno in/ali nelogično obrazložitev, torej v bistvu neobstoječo. Pritožnik navaja zlasti zavrnitev uporabe člena 41 kadrovske predpisev EIB ter zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti informativnega poročila za leto 2006.
- Na koncu pritožnik trdi, da glede na to, da gre za pogodbo o zaposlitvi zasebnega prava, niso podane predpostavke za uporabo analogije in za to, da se za dejansko stanje uporabijo pravila in procesne predpostavke, ki veljajo za uradnike s pogodbo javnega prava.

Pritožba, ki jo je vložil Luigi Marcuccio 26. januarja 2010 zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. novembra 2009, v zadevi Marcuccio proti Komisiji, F-70/07

(Zadeva T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice:

- V vsakem primeru naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme razveljavi izpodbijani sklep.
- Tožba na prvi stopnji, glede katere je bil izdan izpodbijani sklep, naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme razglasi za dopustno v celoti.
- Primarno: tožbenim razlogom na prvi stopnji naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme ugodi.
- Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je imela tožeča stranka do sedaj na vseh stopnjah postopka.
- Podredno: zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbence v drugačni sestavi, da bo ponovno meritorno odločilo o njej.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba se nanaša na sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. novembra 2009. S tem sklepom so bili kot nedopustni zavrnjeni prvi, drugi, tretji in šesti tožbeni razlog, katerih predmet je bil naložitev Komisiji, naj povrne škodo, ki naj bi

nastala zaradi zavrnitve povračila domnevno izterljivih stroškov tožeči stranki v zadevi Marcuccio proti Komisiji, T-176/04.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov navaja napačno razlago in uporabo pojma predlog v smislu členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov, neobrazložen in nelogičen odmik od sodne prakse v zvezi s tem, neobstoj obrazložitve, neizpolnitev obveznosti, da se ne upošteva nasprotna tožba, ker je bila vložena prepozno, napaka pri sprejetju akta z naslovom „predlog za ustavitev postopka“ ter kršitev člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in člena 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

Pritožba, ki jo je vložil Luigi Marcuccio 3. februarja 2010 zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 25. novembra 2009 v zadevi F-11/09, Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika

- V vsakem primeru: izpodbijani sklep naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme razveljavi;
- ugotovi naj se, da je bila tožba v postopku na prvi stopnji, v zvezi s katero je bil izdan izpodbijani sklep, v celoti in brez kakršnekoli izjeme dopustna;
- primarno: v celoti in brez kakršnekoli izjeme naj se ugodi zahtevku tožeče stranke iz tožbe v postopku na prvi stopnji;

- toženi stranki naj se naloži, da tožeči stranki povrne vse stroške postopka, ki so ji v tej zadevi nastali v zvezi s postopki na vseh stopnjah;

- podredno: obravnavana zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbenca, da v drugačni sestavi o njej ponovno vsebinsko odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep Sodišča za uslužbenca (SDU) z dne 25. novembra 2009. S tem sklepom je bila kot delno očitno nedopustna in kot delno očitno neutemeljena zavržena tožba v zvezi z zavrnitvijo tožene stranke glede stoddotnega kritja stroškov zdravljenja pritožnika.

V utemeljitev svojih predlogov se pritožnik sklicuje na napačno razlago in uporabo pojma obrazložitve odločb, ki jih sprejemajo institucije Evropske unije, pojma vključenosti obrazložitve v odločbo, ter pravnih načel, ki veljajo za zbiranje in presojo dokazov.

Pritožnik se sklicuje tudi na napačno razlago in uporabo pojmov izpodbojnega akta ter odločbe, s katero se le potrjuje predhodna odločba.

Tožba, vložena 10. februarja 2010 – SP proti Komisiji

(Zadeva T-55/10)

(2010/C 80/70)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: SP SpA (Brescia, Italija) (zastopnik: G. Belotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Razgласi naj se ničnost Odločbe Komisije z dne 8. decembra 2009 o spremembi prejšnje Odločbe Komisije C(2009) 7492 konč. z dne 30. septembra 2009.

- Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z izpodbijano odločbo z dne 8. decembra 2009 spremenila svojo prejšnjo Odločbo C(2009) 7492 konč. z dne 30. septembra 2009, v kateri je glede več podjetij, med katerimi je tudi tožeča stranka, ugotovila, da so sodelovala v domnevem usklajenem ravnanju. Komisija je z Odločbo z dne 8. decembra 2009, potem ko je priznala, da se je v odločbi z dne 30. septembra „sklicevala na prilogo, ki vsebuje tabele o spremembah cen jekla za armiranje betona v obdobju usklajenega ravnanja“ in da „ta priloga ni bila vključena v odločbo, sprejeto 30. septembra 2009“, odločila, da spremeni to odločbo, da bi vanjo vključila tabele, ki so priloga izpodbijane odločbe.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

1. Nezakonitost naknadnega popravljanja ukrepa, ki je vseboval hudo napako: Komisija ni pristojna za naknadno popravljanje odločbe, ki je očitno nična, ker je bilo njeno besedilo pomanjkljivo že ob njenem sprejetju, kar je okoliščina, ki je ni mogoče popraviti.

2. Navedba napačne pravne podlage: Komisija je kot pravno podlago za izpodbijani ukrep navedla člen 65 PJ in Uredbo ES št. 1/2003⁽¹⁾, ki sta očitno neustrezni pravni podlagi za doseg cilja Komisije (se pravi za vključitev/spremembo njene prejšnje odločbe, ker je bilo njeno besedilo pomanjkljivo) – kar povzroči, da je treba drugo odločbo, ki je predmet te tožbe, razglasiti za nično zaradi očitno neustrezne prave podlage.

Tožeča stranka navaja tudi kršitev načela dobrega upravljanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1)

**Tožba, vložena 10. februarja 2010 – Acciaierie e Ferriere
Leali Luigi e Leali proti Komisiji**

(Zadeva T-56/10)

(2010/C 80/71)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeči stranki: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Italija), Leali SpA (Odolo, Italija) (Zastopnik: G. Belotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

— Odločba Komisije z dne 8. decembra 2009 o spremembi prejšnje odločbe C(2009) 7492 konč., ki jo je Komisija sprejela 30. septembra 2009.

— Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlog in bistvene trditve so enaki tistim iz zadeve T-55/10, SP proti Komisiji.

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 80/62	Zadeva T-28/10: Tožba, vložena 26. januarja 2010 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/C 80/63	Zadeva T-29/10: Tožba, vložena 28. januarja 2010 – Nizozemska proti Komisiji	38
2010/C 80/64	Zadeva T-30/10: Tožba, vložena 29. januarja 2010 – Reagens proti Komisiji	39
2010/C 80/65	Zadeva T-32/10: Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Ella Valley Vineyards proti UUNT – Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)	40
2010/C 80/66	Zadeva T-33/10: Tožba, vložena 28. januarja 2010 – ING Groep proti Komisiji	40
2010/C 80/67	Zadeva T-37/10 P: Pritožba, ki jo je vložil Carlo De Nicola 28. januarja 2010 zoper sodbo, ki jo je 30. novembra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-55/08, De Nicola proti EIB	42
2010/C 80/68	Zadeva T-38/10 P: Pritožba, ki jo je vložil Luigi Marcuccio 26. januarja 2010 zoper sklep Sodišča za uslužbenca z dne 10. novembra 2009, v zadevi Marcuccio proti Komisiji, F-70/07	43
2010/C 80/69	Zadeva T-44/10 P: Pritožba, ki jo je vložil Luigi Marcuccio 3. februarja 2010 zoper sklep Sodišča za uslužbenca z dne 25. novembra 2009 v zadevi F-11/09, Marcuccio proti Komisiji	43
2010/C 80/70	Zadeva T-55/10: Tožba, vložena 10. februarja 2010 – SP proti Komisiji	44
2010/C 80/71	Zadeva T-56/10: Tožba, vložena 10. februarja 2010 – Acciaierie e Ferriere Leali Luigi e Leali proti Komisiji	45

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

